Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cỏ Động

VNCH CÓ THỂ CHẤP NHẬN GIẢI-PHÁP HÒA-BÌNH

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 118 • 3 đồng • THỨ SÁU 20-1-67

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIẾN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Sau lời tuyên bố Saigon sẵn sàng gặp đại diện Hà-Nội

HÀ NỘI VẪN IM LẶNG

về đề nghị kéo dài hưu chiến

Tình hình CHIẾN SỰ

B-52 dội bom lửa

ĐỐT VÙNG TAM GIÁC SẮT

V.C. âm mưu tấn công 3 cây cầu ở Gia Định bị đẩy lui

SAIGON (VTX).— Pháo đài bay khổng lồ B.52 Hoa Kỳ hôm 18-1 đã dội bom lửa đốt cháy những nơi mà lân quân Việt Cộng có thể ẩn núp trong vùng Tam Giác Sắt trong khi các lực lượng Hoa Kỳ đang tiếp tục mở cuộc hành quân càn quét vùng nầy.

Theo một phát ngôn viên quân sự Hoa Kỳ thì phóc đài bay B.52 Hoa Kỳ đã đốt cháy một khu vực rộng 28 cây số vuông trong vùng Tam Giác Sắt, bằng loại bom lửa sau khi rơi xuống đất phát nổ sẽ tung ra nhiều quả bom nhỏ có chất magnesium.

XEM TIẾP H TRANG 4

dịp Tết

Nguyễn đán

HÀ NỘI (AFP).— Theo nguồn tin thẩm quyền từ Hà Nội, thì nhà cầm quyền Bắc Việt tuyên bố rằng để ngăn cản Saigon dự trù kéo dài ngưng chiến nhân dịp Tết Nguyên Đán Việt Nam nói điều kiện mở trước các cuộc thảo luận với Chính Phủ B.V. sẽ vẫn để « đình bản » không gửi được một phản ứng hay nhỏ nhoi nào chính thức nào cả. Hà Nội cho rằng đề nghị ấy không có gì quan trọng hay mới lạ.

Hơn nữa, theo nguồn tin ấy, thì trong trường hợp đặc biệt là hưu chiến, Hà nội không thể trả lời về một vấn đề không thuộc thẩm quyền của họ. Sự hưu chiến là do một cơ quan chỉ huy, đó là chủ tịch đoàn của MTGPMN. Chính cơ quan nầy mới có thẩm quyền đưa ý kiến liên quan đến các cuộc hành quân.

Trước sự từ chối có thể xảy ra của Mỹ Việt về cuộc kéo dài ngưng bắn, cũng theo nguồn tin từ Hànội nói trên, thì chánh trị của bộ quân lực MTGPMN ra nhựt lịnh đề ngày 13-1-67 kêu gọi quân của họ phải thật cảnh giác để phòng mọi cuộc tấn của đối phương.

Thượng Tọa Thích Thiện Minh đã xa Đăng đàn thuyết pháp tại số 294 đường Công Lý. Lần nầy cũng là lần xuất hiện đầu tiên của Thượng Tọa từ khi bị ám sát cách đây trên 7 tháng.

HÌNH TRÊN: Thượng Tọa Thích Thiện Minh đi phát chứng ngay đang được phát từ tiếp đến hồi 20 giờ đêm 18-1-67 (LS)

1 NGƯỜI ĐÀN ÔNG MỸ TỰ THIÊU

BERKELEY, California (UPI)- Một người đàn ông Hoa Kỳ chán đời, 67 tuổi, đã tự quán xăng mình một tấm thảm tẩm xăng Kerosene, ngay trên bậc ta cấp ngôi nhà của ông, kế chân lửa tự thiêu.

Bà vợ góa của nạn nhân đã khai với cảnh sát rằng chồng bà đã quyết định không đến sở làm sáng hôm nay vì ông ta « sẽ chán nản về tình hình thế giới, chỗ nào cũng phân đối, các vấn đề quyền lợi công dân, chiến cuộc tại Việt Nam, và cuộc chiến tranh đang chớm phát vùng Cận Đông.

XEM TIẾP H TRANG 4

CÔNG CHỨC ĐÁNH MÁY CẦN CHÚ Ý

THĂNG TRẬT THƯ KÝ ĐÁNH MÁY

dầu chỉ có bằng Tiểuhọc

• của TRẦN-TUẤN-HẢI

SAIGON.— Nguồn tin đáng tin cho hay, đường như Phủ Chủ-Tịch Uỷ-Ban Hành-Pháp Trung-Ương sửa nghiên cứu một biện pháp hữu hiệu để giảp đỡ cho tất cả công chức trong toàn quốc ở trong ngành đánh máy chữ:

Theo thể lệ trước đây, là thư ký đánh máy chữ có bằng cấp đánh máy của chánh quyền nhân nhạn)

XEM TIẾP K TRANG 6

VÌ ĐỐT PHÁO CHƠI

1 thanh niên bị BẮN TRỌNG THƯƠNG

GIA ĐỊNH.— Khoảng 2 giờ 30 chiều qua Trần văn Sơn 18 tuổi ngụ số 301/6 đường Hùng Vương Tân Nghĩa đang đùng lớn khom trước nhà, thình lình có tiếng súng nổ và đạn bay tới ghim vào bắn tọa bên trái của cậu Sơn. Người nhà

XEM TIẾP Y TRANG 4

TRƯỚC THỀM TẾT... 67

ÔI GIÁ SANH HOẠT

là tất cả...!

Phóng sự của THÁI-HẢI-TÂM

VIII.— Ảnh hưởng nể oả cùng tai hại, nếu giá sanh hoạt cứ tự do lăng vọt theo ý người bán, mà giới hữu trách kinh tế không có biện pháp kịp thời ngăn chặn được.

Vì chính cái đã con buôn cứ bóc lột giới tiêu thụ cho bằng thích sẽ dồn một số đông người nghèo vào «chân tường» bởi làm bù đầu mà vẫn không đủ sống, phòng chu toàn được gia đình.

Cũng những trường hợp nầy, vì sự đói lạnh của bản thân của gia đình, người ta tìm «lối thoát» bằng cách chơi cái trò «may rủi». Nghĩa là khi cùng đường người ta sẽ không từ nan bất cứ một việc làm nào, miễn là có tiền để sống trước đã, rồi có ra sao thì sau sẽ tính vậy.

XEM TIẾP X TRANG 4

TẠM THỜI CÓ QUỐC GIA CỘNG SẢN TẠI B.V. NHƯNG VĨNH VIỄN

V.N. KHÔNG CHIA ĐÔI

• THIẾU TƯỚNG KỲ CÓ THỂ SANG MỸ TRONG NĂM NAY

CANBERRA (AFP).— Trong một cuộc họp báo tại Canberra, T.T. Nguyễn Cao Kỳ tuyên bố rằng « VNCH cũng có thể nhận một cuộc giải quyết hòa bình dự trù có sự hiện diện tạm thời của một Quốc Gia cộng sản tại Bắc Việt nhưng một nước VN vẫn nguyên chia đôi không thể nào chấp nhận được ».

Thủ tướng VNCH thêm rằng, một khi có hòa bình rồi, những, ai muốn ra Bắc Việt thì cứ ra, và những ai muốn sống tự do cứ thế vào Miền Nam.

— Thiếu tướng tuyên bố lạc quan và cho biết ông muốn cảm ơn nhân dân Úc về sự cố gắng của họ tại VN, và hoa yêu cầu Úc gởi nhiều hơn sang VN những y sĩ, giáo sư và nhiều chuyên viên dân sự khác.

TT Kỳ tuyên bố có thể ông sẽ sang Mỹ trong năm nay sẽ hoàn tất việc công du cảm ơn các quốc gia giúp đỡ Việt Nam.

Phó Tham mưu trưởng TQLC MỸ

BẮC VIỆT THEO ĐUỔI CHIẾN TRANH THEO ĐƯỜNG LỐI RIÊNG

Không nhận chỉ thị của Trung Cộng

CHICAGO (UPI).— Hôm thứ ba, phó tham mưu trưởng Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ tuyên bố rằng Hà Nội hiện theo đuổi chiến tranh Việt Nam đơn phương và không nhận lịnh của Trung Cộng.

Đại tướng Henry W.Buse, 5[illegible] tuổi phó tham mưu trưởng Thủy Quân Lục chiến Hoa Kỳ, trách về kế hoạch và các chương trình của quân đoàn này, đặt tổng hành dinh tại Hoa thịnh Đốn — cho hay Hà nội không mang muốn đặt dưới ách của Trung Cộng.

Vị tướng Hoa kỳ ba tao đã tuyên bố với các phóng viên báo chí như sau: « Hiện nay Trung cộng không giúp gì trong chiến cuộc Việt Nam. Theo tôi thì chính Hà nội giựt giây cuộc chiến tranh nầy.»

Đại tướng Buse còn cho biết thêm rằng mặc dù Hà Nội nhận sự trợ giúp của Trung Cộng, nhưng chính Bắc Việt muốn theo đuổi cuộc chiến tranh theo đường lối riêng của họ».

Tướng Buse tuyên bố tiếp: Việc kéo dài chiến tranh tùy thuộc cả vào TRÊN Hà Nội. Tôi nghĩ là họ chấp đợi lâu hơn chúng ta, chứ không cuộc tuyên cử của ta».

CÁCH HẬU NGHĨA 48 CÂY SỐ

Trực thăng nổ trên không

TÁM NGƯỜI TỬ NẠN

• VC giựt mìn 1 tàu tuần trên sông Lòng Tảo

SAIGON (VTX).— Vào lúc 10 giờ 40 sáng qua, một phi cơ trực thăng của quân lực Hoa kỳ loại UH-1D bỗng nhiên phát nổ trong khi đang bay ở tỉnh Hậu nghĩa 48 cây số phía Tây Đô lâm [illegible] người bị tử nạn. (bốn hành khách và bốn nhân viên phi hành đoàn) [illegible] cuộc điều tra đang tiến hành.

Trong khuôn khổ hành quân Thayer II ở Bình Định 1 trực thăng loại CH - 47 Chinook trong một vụ tiếp tế đã hỏa lực VC từ dưới đất bắn rơi ở cách Bồng Sơn 11 cây số về phía Bắc. Hai trung đội Bộ binh đã lập tức được gửi đến vùng nầy để bảo vệ cho chiếc trực thăng ngã nạn đã bị VicCông từ hai làng lân cận đông về khi nhẹ tin công.

Một tàu tuần bị mìn trên sông Lòng Tảo

SAIGON (VTX).— Một tàu tuần Hoa Kỳ chiếu hôm qua trong khi tuần tiễu trên sông Lòng Tảo đã bị Việt Cộng giựt mìn nhưng không gây thiệt hại gì cho năm nhân viên và tàu.

Mìn đã nổ cách tàu 10 thước gây một ngọn sóng lớn làm tàu bị lay chuyển mạnh.

XEM TIẾP D TRANG 4

TẾT CON DÊ SẮP ĐẾN NGÒ NHÀ CHÚNG TA RỒI !

Không có gì vui Tết bằng các bạn đọc tập báo

XUÂN BÌNH MINH

• Phản ảnh đầy đủ bộ mặt thật của cái "ngày nay" vận động hòa bình cho V.N.

☆ Chiêm nghiệm thời vẽ lời sấm Trạng Trình:

«Mã đề dương cước anh hùng tận
«Thân Dậu niên lai kiến Thái Bình

• Nhiều phần giải trí rất thích hợp với nhu nữ, nhi đồng và hữu ích cho mọi gia đình

★

XUÂN BÌNH-MINH

với hình bìa trang nhã, hoàn toàn nghệ thuật, nhưng hấp dẫn cao độ, in offset tuyệt mỹ, có thể cắt lộng kiến để dành

NGOÀI RA CÒN MỘT PHỤ BẢN LỊCH 1967 CÙNG IN OFFSET ĐẸP CÒM NHIỀU TẤM CÔ KẸP KÈM ĐỂ TREO TRONG NHÀ

Vì số báo in có hạn do giấy khó kiếm, xin bạn đọc đặn trước ở các tạp báo, các em bán cổ động hoặc các đại lý.

Chậm mua e bỏ lỡ một tập báo XUÂN hấp dẫn, vui lạ, hữu ích.

XUÂN BÌNH-MINH LÀ 1 TẶNG PHẨM GIÁ TRỊ ĐỂ BIẾU BẠN BÈ DỊP TẾT

NỘI CHIẾN ĐÃ THẬT SỰ BÙNG NỔ Ở TRUNG CỘNG

ĐÁNH NHAU DỮ DỘI GIỮA VỆ BINH ĐỎ VÀ PHE LƯU-THIẾU-KỲ Ở TỈNH TÂN CƯƠNG

ĐÔNG KINH (AP).— Vì kinh đô Trung Cộng đã giao chiến dữ dội nổi các phần tử ủng hộ Lưu Thiếu Kỳ tại tỉnh Tân Cương, sát Ngô. Trong lúc đó, các binh chương xuất hiện tại Bắc Kinh, lên tiếng chỉtrích tổ ngoại trưởng Trần Nghị và tố tố sống tiêu tư sản của ông ta.

Một triệu công nhân thân Lưu-thiếu Kỳ đã lên tiếng ngành sản-xuất toàn quốc. Vì thế cho nênchính quyền Trung Cộng đã ra lịnh cấm các sản phẩm có tính cách xa xỉ tại Bắc Kinh, trong đó có đồng hồ tay, xe đạp, máy thu thanh transistor, thầm và các đồ bằng len và bằng da cũng như đồ trang sức.

Các tin tức trên đây đều do các

XEM TIẾP N TRANG 4

Xem trương 2

SỐ NÀY:

Ý kiến của 2 Dân Biểu

Lý - thành - Lễ

VÀ ĐỐ ÁI

Về vấn đề tuổi của Tổng Thống

TỪ QUI NHƠN RA ĐÀ NẴNG

MỘT NỮ KÝ GIẢ PHÁP mất tích ở Bình-Định

SAIGON (VTX).— Nguồn tin của giới Pháp kiều từ Saigon cho biết hiện nay người ta không có tin tức của một nữ ký giả Pháp là cô Michèle Ray.

Hôm Chủ nhật cô Ray có mặt tại thủ đô Việt Nam Cộng Hòa và sáng thứ Hai đã đi Qui Nhơn để lấy xe

XEM TIẾP A TRANG 4

Ý-KIẾN CHÚNG TÔI

CẢM NGHĨ VỀ NHỮNG BỘC LỘ CỦA T.T. KỲ

Uy tín Báo chí

• Bài của QUỐC ẤN

II.— Trong bữa tiệc giữa báo chí và chánh quyền, T.T. Kỳ đã không ngần ngại tuyên bố nhìn thấy rõ ảnh hưởng sâu rộng trong mọi giới quần chúng. Chúng tôi nghĩ rằng người lãnh đạo chánh phủ nói như vậy không phải để lấy lòng báo chí mà là một nhận xét thành thật. Do đó mà ông kêu gọi báo chí tiếp tay mở chiến dịch chống thối nát. Đây là một điều lành cho đất nước. Có điều là sự thi hành chắc chắn sẽ gặp nhiều khó khăn vì đã từ lâu, vì nhiều lý do mà mọi người đều biết, báo chí đã không thể làm đúng phận sự mình. Ngày nay, muốn «lấy lại phong độ» không phải là chuyện dễ dàng trước sự tham nhũng, thối nát đã được hệ thống hóa, đã mọc rễ, đâm chồi.

Tuy nhiên, uy tín cây đối với báo chí mà ông Chủ tịch UBHPTƯ biểu lộ cũng chưa phải quá trễ.

Thiện chí đầu tiên của T.T. Kỳ là nói rộng kiểm duyệt, chỉ giữ lại hai lãnh vực cần thiết vì tình trạng đất nước: Quốc phòng và Kinh tế.

Đây, nhiên đó cũng nhiều lắm rồi và sẽ rất được việc nếu quyết định ấy không bị sửa đổi trong tương lai quá gần.

Cách đây khá lâu, chúng tôi đã đề cập trên mục nầy về uy tín của báo chí.

Không có gì làm báo chí V.N. mất uy tín bằng khi báo chí ngoại quốc tường thuật tỉ mỉ, phê bình nghiêm khắc một vài sự việc quan trọng xảy ra tại V.N. hoặc ngay ở Thủ Đô, lũ báo chí V.N. lại đưa cái mặt trăng bịt và im thin thít. Thế là nhân dân đỡ xô nhau đọc báo ngoại quốc, nghe đài ngoại quốc và khinh thường báo Việt, « Đệ tứ quyền », « tiếng nói của nhân dân » những cơ quan liên lạc giữa nhân dân và chánh quyền mà thiếu uy tín thì chẳng những người cầm bút chán nản mà nhân dân, đất nước, lẫn chánh quyền cũng bị thiệt thòi vô cùng!

(Mai tiếp)

300 CÔNG NHÂN hảng dệt đình công

ĐÔ THÀNH.— Ngày 17-1, gần 300 công nhân hảng dệt Đồng Tiến ở số 751 đường Lò-gốm, và 2 hảng dệt ở đường Tân Hóa và hương lộ số 14 Cholon đình công. Theo anh em cho biết, yêu cầu chính phủ, ngưng nhập cảng hàng vải ngoại quốc, giảm thuế và hàng xin cấp thêm tơ sợi cho ngành tiểu công nghệ. Cảnh sát hay tin tới nơi gây an ninh trật tự.

Diễn văn của ông chủ tịch Hội đồng tỉnh Bình Dương

KHU TAM GIÁC SẮT CỦA VIỆT CỘNG Ở BÌNH DƯƠNG KHÔNG CÒN là nơi bất khả xâm phạm

LTS.— Chúng tôi vừa nhận được một bài diễn văn do Hội Đồng Tỉnh Bình Dương gởi đến nhựt báo Bình Minh.

Bài nầy đã được ông Chủ Tịch Hội Đồng Tỉnh đọc trong buổi lễ khai mạc khóa họp tháng 1-67 trước sự hiện diện của vị Đại diện Trung Tá Tỉnh Trưởng Bình Dương, cùng quý vị Trưởng Ty, Sở và Thân hào Nhân sĩ địa phương.

Nhận thấy phần nội dung diễn giả có những nhận xét tổng quát về tình hình hiện tại của đất nước, đặc biệt là vấn đề nông thôn, hữu ích đối với đọc giả nên chúng tôi đăng tải nguyên văn như sau:

Kính thưa Trung Tá Tỉnh Trưởng
— Quý vị Ty, Sở Trưởng
— Quý vị

Trái với thông lệ, sự hiện diện của Quý vị hôm nay không phải để thuyết trình, hoặc giải đáp thắc mắc, mà để chung nhau kiểm điểm lại tình hình và hoạch định một đường lối mới thích hợp với sự biến chuyển của thời cuộc với sự hoài vọng của đồng bào ở trong lai.

(Xem tiếp trang 2)

(TIN CÁC BÁO: Thợ Trồng rừng Hot-Kitu làm rốt kim có hạng khách hàng)

THỢ TRỒNG RẰNG: Mẫu phà lớ ! Ngộ nhỏ cái răng của ni ra, trám đàng hoàng rồi gắn lại là cây kim kết rốt vô pụng ít ! Mà rủi có rớt vô pụng thì mị chịu khó rận nhiều nhiều một chút là... ẻ kim ra mà !

CHUYỆN MỖI NGÀY

• Á CÁCH LÉO và LƯỠI LÊ phụ trách

Đáng đồng tiền bát gạo

Trong mấy ngày qua nghe L.L. rao hàng... Xuân binhminh, có nhiều bạn quen đã gọi điện thoại tới nhà báo đề vừa... rầy cái lưỡi leo lẻo của L.L. nhưng cũng vừa «com-mang» luôn mối cho nội dộ vài chục số báo Xuân binh minh.

Hỏi « com mang » chi mà dữ vậy, thì mấy cha nội trả lời gọn lẽn : « Năm nay mua quà biếu bà con, cái nào cũng phải xấu 5,7 bố sắp lên. Chỉ bằng mua báo Xuân binh minh biếu bà con bạn bè, hợp với túi tiền của mình mà còn có... cảm tình với L.L».

Bảo vậy là L.L. ở kẻ lẻm.

Xin nói tuồn... cho mấy cha nội bạn bè của mình rằng, bà tiên mua báo Xuân binh minh rất đáng đồng tiền bát gạo đấy.

Trong Xuân binh minh có nhiều cái món... bì mật lắm. Đỡ L.L. « bật mí » sơ sơ cho các bạn nghề chơi.

Nếu bạn khoái cái món... thời cuộc, bạn sẽ đọc bài của ông bầu Binh Minh Võ văn Ứng nói huych tẹt về... hy vọng hòa bình bài của Quốc Ân... duyệt thắng mực tàu 21 năm « các bàn » tại xứ mình, bài của Trần Tấn Quốc viết đã 7 cái biến cố trong năm qua với ngòi giờ đủ chi tiết hấp dẫn, bài của Lê Hiền mà thả cảm thái độ của mấy tay tổ quốc tế mắn « trung gian » cho cái món bán hòa bình của thằng dân V.N.

Còn nữa, chưa hết đâu. Nếu bạn... chịu chơi một chút, bạn sẽ được xơi « mơ na »...đề 7 mống Riêng L.L. nầy cũng kiếm thử 4 cái số đánh đầu tiên lại là cái món nầy đây.

Thiên hạ đã xử xỉ với nhau rằng, ở cái xã hội lộn tùng phèo có tức... khoái. Còn ở xứ mình có 4 cái giới ngon lành, mà đồng đầu là... nhớt đi.

L.L. đề thêm 1 giới ngon lành nữa thành... ngũ quý. Mai xin kể tiếp món ăn hấp dẫn nầy.

Nữ hộ viên

Hôm qua, bình minh đã loan tin, trong chuyến công du sang Úc Đại Lợi kỳ nầy, bà Kỳ sẽ được một phụ nữ Úc trẻ đẹp và hấp dẫn theo hộ vệ.

Đã hấp dẫn, phụ nữ nầy còn là một nữ Cảnh sát viên khái liên hiệp. Lẽ dĩ nhiên, khi là... Cảnh sát phụ nữ thì, ngoài tài bắn súng lục bách phát bách trúng và trong mình của hộ vệ viên phải lận lưng luôn luôn một cây... súng lục thứ đồ, chớ hàng phải loại 6, 35... đừng đi bắn gần

(Xem tiếp trang 4)

HAI DÂN BIỂU LÝ THÀNH LỄ VÀ ĐỖ ÁI THẢO LUẬN VỀ VIỆC CẢN BÌNH TUỔI TÁC CỦA TT

LTS— Vấn đề ấn định tuổi tác của Tổng Thống tương lai, một lần nữa trở nên sôi nổi trên dư luận báo chí, người dân chúng cũng như ở hành lan Quốc Hội Lập Hiến. Vấn đề này nhiều chuyên sử tất sôi nổi trong các phiên họp của Q.H.

Do đó chúng tôi đã gặp ông Dân biểu Lý thành Lễ, thuyết trình viên đề tài «tuổi Tổng Thống» và dân biểu Đỗ Ái, nhơn viên của Ủy ban Thảo Hiến, để phỏng vấn 2 ông về lập trường đối với vấn đề trên.

Dưới đây bài của hai ông Lễ và Ái:

Ở xứ ta trong hiện tại, những chi tiết thường khi lại quan trọng hơn những nét chính. Những điều khoản thuyết tiếp ghi trong Hiến pháp lại khơi lên những vấn đề gay go hơn cả chương quy định quyền Lập Pháp.

Việc đề ra tuổi tối thiểu của ứng cử viên Tổng thống lại tiêu nhiều thì giờ bàn cãi cho các ông Dân biểu hơn là việc quy định quyền hành của Hành Pháp.

Có một số Dân biểu chủ trương tuổi tối thiểu của ứng cử viên Tổng thống là 35, lý luận rằng tuổi tối thiểu của Hạ nghị sĩ là 25, của Thượng nghị sĩ là 30 thì tuổi tối thiểu của Tổng thống phải là 35. Mỗi bậc cấp cách nhau 5 năm.

Chúng tôi rất đồi kính ngạc vì quý vị ấy coi cái chuyện bước lên nấc thang chính quyền như một cái sinh đi học phổ lớp đều đều.

Quý vị cứ nhìn xem trong một nước có bao nhiêu Hạ Nghị sĩ, bao nhiêu Thượng Nghị sĩ, bao nhiêu Tổng thống thì hiểu ngay cái lập luận ấy sai đến đau đớn.

Nếu tất cả Hạ nghị sĩ đều 25 tuổi thì sẽ bầu đại biểu cho quốc gia, nhưng nhà lập hiến không lo vì trong nước có hàng trăm hạ nghị sĩ sẽ có kẻ gửi người trẻ hòa đồng với nhau.

Cũng thế, người ta sẽ không lo cho Thượng Nghị Viện chỉ gồm toàn thanh niên 30 tuổi. Trái lại trong một nước chỉ có một Tổng thống mà thì thì các quy định tuổi tối thiểu cho Tổng thống nhiều thận trọng hơn nhiều.

Có vị cho rằng đối người thương giới hạn 6 tuổi 70. «Nhân sinh thất thập cổ lai hy» Rồi lấy số 70 chia 2 và cho đó là tuổi lý tưởng.

Chúng tôi chế lập lại cho đọc giả nghe chơi mà miễn bàn đến giả trị lập luận nầy.

Có vị cho rằng cái xã hội đầy biến cố này chúng ta hãy bàn nhiều hơn cha ông chúng ta thời trước. Từ năm 18 đến năm 25, một thanh niên đã thu thập được đủ kinh nghiệm để trị quốc rồi, cần gì phải giả dặn thêm nữa.

Lập luận cũng mới nghe có vẻ hữu lý... Nhưng, nếu xã hội hiện tại cung cấp cho thanh thiếu niên nhiều cơ hội học hỏi thì đó chỉ là những cơ hội học tập thời lưu hành, trừy lạc, bề bối. Thời Ấy, người ta bắt đầu lập nghiệp, hàng tỷ, bằng hữu xoàn bằng mỹ nữ chứ không như trước, chỉ xơi được cặp gà, thăng nếp là thỏa mãn rồi. Các đanh tử ăn xài thả tiêu, thanh toán chỉ mới được thịnh hành gần đây thôi.

Người lại tiến hành cho người đưa nay lại có vẻ kém hơn tôi khôn của người đời xưa. Chúng tôi chỉ nói đến tài khôn vương đạo. Và nếu đem cái tài khôn đó áp dụng vào trị quốc thì là lạm bạt.

Có kẻ cho rằng nhiều người tài không đợi tuổi rồi bỏ vào ứng cử tối thiểu của Tổng thống lên là bỏ phí nhân tài, Đúng. Có nhiều trường hợp tuổi tác cao. Nhưng chẳng lẽ không làm được Tổng thống thì khiến hiểu đang cái tài của nhân vào chỗ nào khác được ư. Có ai bắt đường không cho các nhân tài ấy phục vụ tại các nghành Giáo dục. Kinh tế Quân sự v.v... Gì đó.

Và lại chỉ 5, 7 năm nữa đề cái cái ấy vững chắc thêm thì hay điều mấy. Chỉ có đem ra xài quá sớm mới phí, đó mà thôi.

Kinh nghiệm cho ta thấy rằng các nhà lãnh đạo tài ba kiến văn vỡ ở xây hết ra trị nước thì bị «Điểu hết. Có uổng không. Nếu những vị ấy ăn nhân năm mươi năm nữa hay xuất chính thì có phải quốc gia đáng được tài năng ấy thêm năm mươi năm nữa không...

Trong mấy số liên tiếp của một nhựt báo vừa được phép tục bán, một ông luật sư đã chủ trương tuổi tối thiểu của Tổng Thống phải là 35 cần cứ vào Hiến Pháp Hoa Kỳ cũng định như thế. Nhưng với gần 40 vị T. Thống trong 2 thế kỷ lịch sử, Hoa Kỳ chưa ghi nhận một Tổng thống nào dưới 40 tuổi cả. Thế thì sao khi học hỏi bao nhiêu kinh nghiệm của các nước đi trước mà nay ta lại quy định tuổi tối thiểu của Tổng thống là 35, có lẽ làm cảm không.

Ông luật sư nói trên còn cho rằng chúng ta đang đóng trước con bò mộng Cộng-sản nên cần những mãnh tướng trẻ trung hơn động. Ở, thì cứ cho là giới hạn cái Hiến. Phép này trong thời gian chống cộng đã nhưng quan niệm như trên cũng không được. Thật là quá đề dài khi ta xảy ra cuộc phân công nay như một cuộc chơi bỏ.

Hạ một cây to xuống cắt đề. Một anh thợ rừng vụng về nào cũng được. Nhưng biến nó thành một cái là bợp thì phải là công việc của một bác phó mộc khéo tay. Và giữa anh thợ rừng và bác phó mộc phải có một cái nhà thầu am hiểu nghề đó gồ.

Làm một cuộc cách mạng cho là đã đi. Nhưng những việc sau cuộc cách mạng không phải đề. Nếu mà cuộc khởi nghĩa Yên Bái thành công thì chắc chưa người anh hùng trẻ tuổi Nguyễn Thái Học không lãm Tổng thống đầu mà sẽ mời cho kỳ được cụ Sắc Nam lên ngồi vị ấy. Và không phải vì thế mà đảm V.N. coi ai trọng hơn ai đâu.

Tác giả bài báo đã viết rất chí lý ? « Muốn cho sự tham gia chính trị của dân được rộng rãi thì không thể đặt những rành giới khắc khe ngăn chặn sự phát huy khả năng cá nhân. Bởi vì trong lý thuyết lý tưởng nhứt thì chính thể dân chủ là một chính thể mà mọi định duy nhứt là làm phát triển đến mức tối đa khả năng của con người bằng cách cho tham dự vào chính quyền».

Đúng. Ngăn chặn sự phát triển khả năng cá nhân là điều lầy. Nhưng có ai cấm các tài hoa son trẻ thì thể khả năng của mình ngoài cái phổ Tổng thống. Vì như tôi, đã thưa ở trên đây không phải là chỉ duy nhứt đề nhân tài phát huy khả năng.

Lại nữa, việc nước là trọng, quốc gia không phải là trường hợp thăng nghiệm mà trong đó các cuộc thí nghiệm có thể là thất bại. Quốc gia không phải là một sân khấu tạm để các đào kép tập tướng mà là một sân khấu thật sự để các đào kép tính diễn sao khi nghệ thuật đã được trau dồi công phu.

Công tiếu tiếp trong mấy số bản nói trên, ông Chủ nhiệm kiêm chủ bút đã «cương quyết tranh đấu đòi QHLH phải tôn trọng triệt để chủ quyền nhân dân và sự bình đẳng tuyệt đối của con người trước pháp luật».

Cương quyết tranh đấu cho chủ quyền người dân và sự bình đẳng tuyệt đối của con người trước pháp luật. Hay lắm. Đối tượng của sự tranh đấu ở đây là nhân vào các Dân Biểu nhà trương tuổi Tổng Thống phải là 40. Nhưng khi mới công nhân đã 18 tuổi thì được quyền đi bầu mất 7 năm sau đó 25 tuổi mới được quyền ứng cử — sự việc ấy sao lại không cho là bất bình đẳng và không tranh đấu bác bỏ điều ấy đi.

Nếu cho sự việc tuổi tối thiểu của T. Thống là 40 là một sự bất công thì các nước Pháp, Đại Hàn, Thái Lan, Trung Hoa v.v... là mang tự cả sao.

Bài báo ấy còn đưa ra những luận cứ : « Gia Long Nguyễn Ánh bắt đầu sự nghiệp lúc 18 tuổi, Napoleon lên nổi danh là một danh tướng lúc 25 tuổi v.v...». Nhưng có ai dám bảo Gia Long lúc 18 tuổi, Napoleon lúc 25 tuổi giỏi hơn Napoleon lúc 40 tuổi.

Xu hướng nào, tác giả lại lấy ví dụ chúa Jesus, Đức Thích ca truyền đạo, xuất gia lúc hãy còn thanh niên.

Tôi xin thưa ngay rằng không thể *đem thân nguyên sanh nói thế quyền được.* Hơn nữa quý đọc giả cũng thừa biết rằng người lãnh đạo Giáo Hội La Mã kô có quyền phụ là một linh mục trẻ tuổi mới xuất thân một chủng viện mà ít ra là phải có 30 năm thụ phong chức vụ thánh. Ngay tại cái xứ có nhiều biệt lệ nầy, người lãnh đạo các giáo phái có phải là những thanh niên 35 hay 40 đâu.

Khẩu thi khẩu thuật lên ba.

Đại thi đến già vẫn đại

Chi lý. Nhưng một người 35 tuổi mà khôn thì đến năm 40 tuổi người ấy khôn thêm một tỷ. Và một người 35 tuổi mà dại thì 5 năm sau, hãn bớt đại đi một tỷ.

Tương trưng cho một Quốc gia không những phải là người tài ba lỗi lạc mà còn phải đủ kinh nghiệm, đạo đức, tác phong, khả kính.

Mà kinh nghiệm, đạo đức, tác phong, khả kính chỉ thời gian mới cung cấp được.

Quan niệm trong thiên tư : — cái cước trời ban — mà thôi, mà quan niệm cố truyền của đạo tôi, tôi lấn Tết đến, người Việt Nam mừng nhau thêm một tuổi chứ không phải sự gia đi một năm.

Người Việt thích hỏi tuổi nhau là thường, không giấu diếm số tuổi mà còn cung thêm vài năm để tăng phần đạo mạo.

Vì những lẽ trên, chúng tôi chủ trương tuổi tối thiểu của Tổngthống phải là 40.

TAM.TÌNH HẢI.CẦU
BỔ.THẬN HOÀN SỐ 2
Trị hết
ĐAU LƯNG
NHỨC MỎI
MỘNG MỊ
DI TINH
VÕ-VĂN-VÂN
DƯỢC PHÒNG THỐI ĐẦU MỘT
K.N. 56-688-17-164

TIN TỨC KHẮP NƠI

5 quả lựu đạn màu trong bình viện Saint Paul

SAIGON.— Lúc 8 giờ sáng 18-1, 1 anh sao công của bình viện Saint Paul, ở đường Phan Thanh Giản, quét dọn trong 1 cái khu phía sau bịnh viện phát giác 5 trái lựu đạn màu đỏ kẻ nào giấu tại đây. Nhân viên cảnh sát Quận 3 được báo tin đến tịch thu 5 quả lựu đạn ấy đó.

I Thiếu úy bị bắt vì bắn chim

GIA ĐỊNH — Anh Lê văn Luông 42 tuổi, nông dân ở ấy Đông-Lân xã Tân thới Nhất (Hóc môn) đang làm công việc bị 1 viên đạn bay trúng trong thương. Được biết viên đạn ấy do Thiếu úy Nguyễn Tăng Long sự tại Tiệp quân vận, đùng súng bắn chim, rồi ro đạn bay lạc trúng ông Luông. Thiếu úy Tăng đã bị bắt.

Khám phá I ổ trộm tại đường Trương Minh Giảng.

ĐÔ THÀNH.— Được I tin tại hiệu 453 đường Trương minh Giảng có một bọn trộm, đã ăn hàng cả triệu đồng, của những nhà Mỹ hiu, ở vùng lân cận. Mở cuộc điều tra, chiều ngày 17-1, cảnh sát bắt được 3 tên trộm đưa về bót, khai tên là Nguyễn ngọc Giáp 20 tuổi, Nguyễn văn Khải 19 tuổi và Nguyễn văn Ngọc 17 tuổi, nhờ sự thẩm vấn khéo léo, 3 tên thú nhận, và khai là những đồ ăn trộm, đã đưa về nhà tên Nguyễn văn Ngọc ở số 453/85 đường Trương minh Giảng. Cảnh sát xét nhà nầy bắt gặp I máy vô tuyến truyền hình là đồ ăn trộm. Chủ nhà bị bắt.

Đánh người xô xuống sông cướp gần 30.000 đồng

ĐÔ THÀNH.— Lúc 11 giờ trưa 17/1; ông Võ thanh Thường, 44t nhà ở bến Chương Dương, gặp một người quen tên là Hoà khi đang tìm tên đi ma I số hàng hóa với y, thấy tên nầy bảo số hàng hóa rẻ, ông Thường mang theo số bạc 24.000 đồng, cùng đi với tên nầy. Tên nầy đưa ông Thường tới gần nhà hàng Mỹ Cảnh, bàn đồng chỗ, thừa lúc ông Thường vô ý tên nầy cướp số bạc 24.000 đồng rồi đẩy ông xô xuống sông bỏ chạy. Ông nầy lội vào bờ tới bót trình nhà chức trách.

MỘT CHUYỆN VỀ MIỀN TRUNG

Lừa chồng già ĐỂ BẮT ĐẦU CUỘC PHIÊU LƯU MỚI

♦ phóng sự của TRẦN.TUẤN-HẢI

XXXXIII.—Nếu cần bại cả cuộc đời của kẻ khác, thì lại phải có nhân mình thì Thúy rất sẵn sàng chấp nhận. Đối với Thúy giờ đây có đạo đức liêm cũng vẫn bỏ đời ruồng rẫy tên nhân, nên đạo đức với cuộc đời giờ đây với Thúy chỉ là một trò mua rối không hơn không kém...

Phương Liên nhìn vào, mà cười khoái trá, gật gù nói tiếp :

— Trên cái trần thế ô trọc với 1001 chuyện tối tệ nầy, nếu có phải vì thế mà một thằng cố tội để thỏa mãn mọi sự đau khổ của sát hội đã gây nên cho cá nhân mình... em tưởng chuyện ấy cũng nên lắm. Thế thì chẳng ai bằng ai.

Tôi mỉm cười nhìn Phương Liên. Tôi hiểu rõ mặc cảm của cô gái không may ấy chán vào... đọa lạc. Nhưng tôi vẫn hỏi :

— Thật tình mình không hiểu nổi y sau xa mà Phương Liên muốn nói.

Cười gằn, Phương liên ngượt tôi một cái... đoạn cười, nói :

— Anh thì làm bộ hoài ghét thấy... mà hề !

— Vô vai tôi, Phương Liên thân mật nói tiếp :

— Thế là Thúy sắt sáng tìm đủ thủ đoạn... ác ôn để bắt rơi tên kỳ sư «Méo» giả một cách tên nhân và ác ôn, mà lên không tài nào... lên «cây» gì được nữa.

Sau khi tâm vững... tình hình, Thúy liền thông tin cho thằng bồ đồng của nó y hay, cả hai sửa soạn cuộc thanh trừng... gấp rút để đã dít tên Mỹ giả quá khó khăn trước tình yêu... nhựt là trước một người đeo cỏ nhiều thủ đoạn «Người cây» như Thúy.

Bữa nọ, Thúy nũng nịu, lấy sẽ vụ gái già bắt cóc cô bác trước khi đi Mỹ lập tổ uyên ương... Tên kỳ sư giả chấp nhận đề nghị ấy. Ác ôn một điều là, Thúy chỉ «đi nghề» thôi vậy, song nàng không cho hắn biết trước ngày sẽ về quê.

Thế rồi, hai hôm sau, trong lúc tên kỳ sư Mỹ bắn đang bận lo lắng giấy tờ để thu xếp về Mỹ, Thúy quơ hết trọi tiền bạc và đồ đạc, cùng với tên bồ đồng tuổi, ra miền đang mê «quất ngựa truy phong».

oOo

Tên kỳ sư Mỹ đau biết được thằng y... lừa ác của... «con» vợ trẻ. Hắn hơi bối rối trong cuộc sống đi ám thêm của Thúy, nhưng hắn còn tin tưởng Thúy vẫn thủy chung với mình...

Hắn có biết đâu, lượt của trò dứt nhự xưa nay vẫn là trong đó... Và vòng tình cảm của chính tên kỳ sư Mỹ ấy cũng không thoát được «vòng định mạng» chưa cay cổ định ký.

Ngày qua ngày, tên kỳ sư Mỹ vẫn tiếp tục chăng chất lên tim sự chờ đợi càng lúc càng chua chát. Dù vậy, hắn vẫn tìm cách tự an ủi mình... dù cũng đó chỉ là một sự an ủi không có một chút nào sự thật để nương tựa.

Chờ đợi mới I Mùng mấy mà ! Nhưng Thúy vẫn bặt tăm tăm hơi. Ai có ngờ đâu vì sắp sửa đến ngày về nước. Vì nhớ nhung, vì sự Thúy đi luôn, ngày về nước sẽ không có nàng... và cũng vì cái sự chồng sẽ biến thành tình yêu đơn phương... nên tên kỳ sư «Méo» đã khóc...

Hắn khóc chán thật... Hắn ha thở dài, đối với một thằng đàn ông trước tình yêu, nhưng hắn không tài nào đối lại với khối sự rắng buộc... của con tim. Thật là «đoạn trường ai có qua cầu mới hay».

(Còn tiếp)

Diễn văn của ông Chủ tịch Hội Đồng tỉnh Bình Dương

KHƠI TÂM GIÁC SẮT CỦA VC ở Bình-Dương không còn là NƠI BẤT KHẢ XÂM PHẠM

Tiếp theo trang 1)

Như Quý Vị đã từng biết đất nước Việt Nam nói chung và Tỉnh Bình Dương thân yêu của chúng ta nói riêng, đã trải qua một năm đầy thử thách lâm cho lòng. trí những kẻ kiên tính nhiệt cũng lâm phen phải hoang mang ngán ngẩm không còn biết phải tin tưởng vào đâu.

Nhưng tình thân quật khởi dũng mãnh của dân tộc chúng ta trong giờ nguy biến đã tìm được một cân trường để vùng lên lật ngược thế cờ và đã làm sống động những niềm tin tưởng mãnh liệt nơi giờ chiến thắng cuối cùng.

Sự ý thức trách nhiệm của nhiều quốc gia bạn trước một đe dọa không khiến chưa từng thấy bao giờ, đã nung nấu tình thân nhân đầu của nhân dân ta nhờ đó chúng ta không còn cảm thấy chiến đấu là lẻ loi đơn độc.

Hội nghị thượng đỉnh Manila đã khai sinh cho sự đồng tâm nhất trí của nhiều cường quốc tự do trong được tự tiện đề xét cảnh cùng nhân dân Việt Nam đề bảo vệ tiền đồn của thế giới tự do và quyền sống của mọi dân tộc bất khuất.

Tỉnh Bình Dương là nơi gánh chịu tất cả sức nặng của chiến tranh, vì ở đây sào huyệt hãy lâu nay được coi là bất khả xâm phạm của VC, giờ đây đã và đang bị Quân đội Việt Nam Cộng Hòa và đồng minh cán quét, kẻ thù của chúng ta không còn có thể dùng làm bàn đạp để nuôi dưỡng chiến tranh phá hoại và xâm lấn «Khu tam giác bằng sắt» mà trước đây quân đội viễn chinh Pháp đã tỏ ra hoàn toàn bất lực, giờ đây đã bị đập nát tơi bời, mất hẳn uy danh của thời xưa.

Lợi thế của chúng ta tại tỉnh Bình Dương ngày được củng cố thêm sẽ tạo lợi thế cho toàn diện đất nước, và chúng ta sẽ đã và hân hoan nghị hòa đàm với tư thái của kẻ mạnh kẻ thắng.

Hãng ngày chúng đã với những thực tại đầy gian khổ gay go, nhưng chúng ta cũng hưởng vì trong lai đã đạt những niềm mãn nguyện của một đất nước giàu mạnh và dân giàu.

Những bậc sĩ phu đang lo thực nghiệm một bản Hiến Pháp đề cho nước Việt Nam chúng ta có được một cân bản pháp lý trong đời sống quốc gia, dân chủ và tự do.

Hiến pháp cũng sẽ đặt lại mọi giá trị cho xứng danh và ấn định lại những vị trí thích ứng trong một quốc gia dân chủ thực sự.

Đồng thời Chánh quyền đã phát động một chánh sách hướng về nông thôn, nhằm xây dựng lại nông thôn trên một tinh thần mới và trong nỗ hoàn cảnh mới khả dĩ thực hiện được sự hưởng ứng nông nhiệt của đồng bào nông thôn đối với trận giác chánh trị mà chúng ta phải đương

(Xem tiếp trang 4)

Tâm tình cùng bạn

Đừng bê bối... nghe em

♦ cô ÁI-TRINH trả lời

● Thơ của cậu HTV (Chợlớn).— Chị nhớ, nhiều lần theo giải mục Tâm Tình của bạn đọc chị phát, em thấy mến chị và viết vài hàng đến lên phiên chị đây. Chị có nhớn em không ?

Thưa chị, trước đây em có yêu một thiếu nữ, nàng là bạn học cùng một lớp với em. Nàng đẹp nhất lớp, nên rất được nhiều con trai trong trường chú ý. Vì lẽ đó mà em cũng theo rứt nàng hơn, sợ người ta cướp mất.

Buồn lắm chỉ ơi khi ấy, nàng không mảng gì đến em, cho nhiều lần nói của em nàng cứ để ngoài tai vì cái tội lớn ma quỷ. Quảng ta hiểu vậy, nhưng bà hay.

Em đã thất vọng và không muốn nghĩ đến nàng nữa. Em chạy theo một cô khác, em không thua nàng hơn chút nào đâu. Lớp và cô mình rất ra mến chúng em đã hết. Em nói đẹp không thua nàng là tại sao chị biết không ? Tại cô ấy là em rượt của nàng.

Trong khi ấy thì nàng lại quay tô ra cô tâm tình với em, nếu không nói là hiện giờ nàng đã yêu em. Sao con gái họ hỷ như vậy hả chị ? Lúc mình theo thì họ là bộ lạm tịch, tới chừng mình thôi không nghĩ tới thì họ quay lại chạy theo.

Hiện giờ em đang hân hoan quá, không biết nên yêu nàng hay yêu em nữa. Vì thưa chị, cả hai người, em đều yêu bằng mau hết, vì em cũng không muốn mất người nào hết. Theo chị em nên làm sao hả chị ? Chị giải thích giùm em nghen.

Em cám ơn chị lắm.

TRẢ LỜI : Trước hết là chị đánh đàn em về tội «bê bối» tình cảm đó, rồi nói chuyện gì sẽ giải thích sau ! Trong thư em không cho chị biết tuổi tác và học lực của em, của nàng và của em nàng. Tuy nhiên đọc qua thư em, chị cũng có thể đoán được là cả ba em đều con bé hết, còn trong tuổi học trò. Ăn chơn mà, lo chưa tới. Vậy thì chị khuyên em hãy gạt chuyện tình cảm qua một bên mà lo học hành đã, thành nhơn chị Mỹ rồi hãy nghĩ đến những chuyện ấy sau cũng không muộn.

Vì đâm nàng vào em nàng «yêu» em đã, không phải đâu, đó chỉ là tình cảm bạn bè, người ta đinh cho em, mà vì em hoặc không phản tách được, hoặc muốn lấy «lẻ» với chị mà nói là «yêu». Không tin em cứ đề xét lại sẽ biết.

Tuy nhiên nếu đó có thật là tình yêu, tại sao em không cứ để yên đã, mà lo học cho thành tài ? Chị tưởng nếu là tình yêu thì đến khi đã cùng vào cảm mà rồi chị ? Mến em lắm và chúc em học giỏi. Thân ái.

ĐỌC CỔ ĐỘNG Binh-Minh

MÁI TRƯỜNG THƠ

Khoảng trống

♦ NGUYỄN LOAN

Tối mở cửa sổ cần gác, lặng lẽ nhìn xuống đường. Con mưa đã tạnh từ lâu. Đưa mắt nhìn con đường dất tạp nhạp nước, lòng tôi dâng lên một nỗi buồn... đơn hoang lạnh !

Con bệnh hành hạ tôi mấy ngày nay. Hết trứng gió rồi lại tới cảm sốt. Mấy viên thuốc «Certak» không đủ tôi có thể đi dạng như trước thường được. Tôi chưa I Con ba lo tôi, Tôi ôm lấy ngực bo phen một trăng dài. Ho xong, mệt mỏi lạ, tôi nằm phịch xuống giường, thở dốc.

Bông tôi đầnđ với cái gác trọ đó đơn. Nó có đơn đúng như tôi. Tôi có cái giác vọng ra khác người và thấy sự bông tôi. Sẽ thì người nhỏ lại trong chiếc mền, tôi kéo mền nằm lên ngực, hai mắt lại liên trong khoảng tối lờ mờ.

Ba tôi đã chết, mẹ tôi thì nhớ thường là I Mỹ hồn suy ra sao nhỉ ? Vàng mình, Kiều Hanh chị Lê Thúy, Hồng Đăng, Ngọc Lang... có nhớ nhớ mình không ? Tôi nghe nhớ các cô ấy qua Đã mai xem bệnh có bớt không rồi tôi sẽ đi học lại.

Rồi tôi không nghĩ gì nữa, khẽ nhắm ánh sáng đưa đặn của cần gác đối diện mắt sang, tôi thấy người ta đông qua ! Con tôi... sao đơn lẻ một thân !

Cho chưa ! Hồi không có gì hết, thiên hạ lại hồi thăm mình. Bây giờ, đau sốt liên miên ở đây có «mạc» nào đến thăm ?

Con các bạn tôi nữa. A ! Quên mất ! Tôi đâu đâu chỉ với các bạn, chỉ biết mà lên thôi mà thôi ! Bạn quá !...

Tôi nhớ nghiệng người xuống nhìn trên mà tiếng chào nhẹ nhẹ lên đường.

— Ai đó ?—Không có tiếng đáp lại. Tôi nhỉ gai ốc cùng mình. Đêm bạt sáng ! mọi tôi hiện ra ở cửa thang. Tôi đưa mắt lo đó nhìn mọ. nào vui mừng, nào đau đớn.

— Mẹ... mẹ mới lên ! Con bịnh hỏi. Mẹ tới ngồi tôi, mẹ lo sợ :

— Ừ ! Mẹ mới lên ! Sao ? Con bịnh hả ?

— Dạ ! Bịnh mấy ngày rồi mẹ ạ !

— Tội nghiệp bông ? Có uống thuốc không con ?

Rồi mẹ tôi sân sốc tôi như sân sốc một đứa trẻ lên ba. Tôi cảm động vô ngần. Giữa lúc mình đang có đơn trong cảm gác hoang vắng nầy, lại đau đớn vì con người hiền hậu nhất vẫn có bông dượng thân yêu của mẹ hiện đến sân sốc, an ủi thì sung sướng đến ngần nào ! Nghĩ đến mai mẹ tôi về quê, tôi nghe nao nao. Tôi sợ cô đơn :

Vì sự bao tôi mới lang lòng chịu sống cô độc nơi nầy. Nếu không, tôi vẽ dưới với gia đình rồi !

Mẹ tôi gọt cam cho tôi ăn. Tôi lắc đầu bảo lại miệng lắm ! Tôi nhìn mẹ tôi và bắt chợt trên gương mặt người nhiều nét lo âu rõ rệt. Cần mặc nơi lòng tôi tăng thêm. Tôi cảm xúc vì mẹ tôi quá lo lắng cho tôi.

Con mệt mỏi lắm ! Nên vội tôi. Khẽ ngáp vài cái, hai mắt tôi lim dim. Đi bao con thiếp, tôi nghe đâu đây tiếng mẹ tôi than thở hiền từ :

— Tội nghiệp nó qua !... Cứ bịnh hoài... !

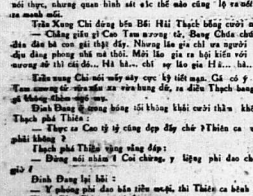

(56)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG
▲ HÀN GIANG NHÂN dịch thuật

CHƯƠNG 13

Ngàn dặm phò nguy

— Lão nương thấy lão cũng là người có chất tiếng tên trong vô lâm, nên chưa muốn ra tay. Thôi được ! Lão không nói thì kêu thằng lỗ bộ Thạch ra đây để lão nương bắt thằng vô mặt gỗ.

Bỗng thấy Bối Hồi Tử tay vẫn cầm quyền, đầu khẩu khóc ý lại được với lão mà động vô thì e rằng quá bất địch chăng.

Chỉ có Thạch Bang chưa là gì tiếu tử hậu sinh, đã không muốn nói thực, nhưng quan hình sát sắc thế nào cũng ‘ấy ra mặt để tìm ra manh mối.

Trần Xung Chi đang bỗn Bối Hồi Thạch bằng cười nói :

— Chẳng giấu gì Cao Tam nương tử, Bang Chủ chúng ta thích đàn đúa bé con gái thật đấy. Nhưng lão gia chỉ ưa người trẻ, đẹp đẽ đang phong nhã thôi. Mới lão gia ra hội kiến với Cao Tam nương tử thì cái đó... Hà hà... chỉ sợ lão gia H.ê... hà...

Trần Xung Chi nói mấy câu cực kỳ tiết mục. Cả cả ý mạt sát Cao Tam nương tử vừa hơn đã, ra điều Thạch bang chúa nhà gì không thèm ưa mà.

Đinh Đang cũng hiểu lý thông khéo chửi thầm hết bài đa Thạch phá Thiên :

— Thằng ta Cao tử tự cùng đợp đầy chứ ? Thiên ca vang ? Hãn giải thông ?

Thạch phá Thiên vững vàng đáp :

— Đông nhi nhân ? Coi chừng, ? lượng phi đao cho chết bây giờ ?

Đinh Đang lại hỏi :

— Y phong phi đao bản tiếu mạt, thì Thiên ca bình ai ?

Thạch Phá Thiên cười hề hề đáp :

— Tử chiến ta phải đến Đinh Đinh Đang đang.

Đinh Đang tuy thì tay m ném tai chăng, nhưng chàng đã chưa bị từ trước, nên chật lấy tay mang.

Hai người ở trong hòng tối đang đùa cợt với nhau, bên ngoài Cao tam nương Tử trong lúc tức giận đã phóng ra ba ngọn phi đao để phá Trần Xung Chi.

Trần Xung Chi nè tránh xong cười nói :

— Nương Tử chúc thấy ra vừa ý rồi chăng ?...

Cả đang tiếp tục buông lời khinh bạc thì Phạm nhất Phi hòng lên tiếng :

Khoan rồi hãy động thủ.

Nhưng Cao tam nương Tử đang cơn giận không đến lòng được vào tiếp tục lượng phi đao. Mà phóng mấy lần mới mau.

Trần Xung Chi tránh được cái ngọn đầu ngọn thì bắt tránh không kịp. Cả lá lên một tiếng. Chân bên đùi bị trúng phi đao. Chạy ngay gối xuống.

Cao tam nương Tử cười lạc hơi :

— Người quỳ xuống để xin tha mạng chăng ?

Trần xung Chi cố giận rất đau xông lại chém lóan.

Phong Lương vội rút nhuyễn tiên ra gạt lưỡi đao.

Trong chừng sáp nhập cuộc đánh loạn xà ngầu. Thạch phá Thiên vội lớn tiếng gọi :

— Đừng đánh nhau nữa ! Đừng đánh nhau nữa ! Các vị muốn gặp tại hội thế giới nhưng vẫn không phải ở ?

Chẳng nói xong thì Thạch Đang tự sau tăng đã lớn chưa ra. Chàng nhẩy lên bụp xuống mấy cái đã đứng sững giữa đám đông.

Trần xung Chi và Phong Lương đều nhảy lại lại.

Bỗng nghe quân hảo hang Trường Lạc lớn tiếng hoan hô như sấm dậy đất, khen ngợi :

— Bang chúa giỏi lắm !

Bọn Phạm nhất Phi đều giật mình kinh hãi. Họ thấy bang chúng bang Trường Lạc đều lộ vẻ thành kính, tuyệt không có ý gì giả dối, liền bụng bảo dạ :

— Ta cũng đã tự xưng hộ Thạch. Tuy người nhỏ tuổi nhưng vẫn công cực cao. Vậy người là bang chúa bang Trường Lạc chăng có chi là lạ. Chỉ đáng trách mình không nghĩ ra trước mà thôi.

Cao Tam nương tử bỗng chợt nói :

Thạch... Thạch ba công... Tể ca là ai công... Ăn chăng là bang chúa bang Trường Lạc... Bọn tại hạ thiệt là lỗ mãng. Nếu biết sớm thì khi nào chỉ không tin nữa.

Thạch phá Thiên nhìn Bối hồi Thạch tiếu cười nói :

— Bối tiên sinh ! Không ngờ lại gặp các vị ở chốn nầy. Mấy vị đây đều là tân-tu. Chẳng ta không nên làm tổn thương bào khí.

Bối hồi Thạch thấy Thạch phá Thiên đến thì mừng rỡ khác xiết. Lão cùng quân hảo Quan Đông vốn không hiểu thích, lấy khom lưng nói :

— Bang chúa thân hình đến đây chủ trương đại cuộc. Vậy là hay lắm rồi. Nhưng chúng tôi đến nhờ bang chúa giải quyết chu.

Cao Tam nương tử nói :

— Bọn tại hạ lầm lỡ ngộ lão tiên sinh, tưởng rằng Đông Phương đại ca bị mưu hại, nhưn thế mà đinh ước cùng quý bang trương hội. Ngờ đâu tên bang chúa đây lại là kẻng. Ăn công nghĩa khí cao ngất trời xanh, chẳng khi nào lại đối đãi Đông Phương đại ca bằng một tấm lòng đen tối. Nhất định là Đông phương đại ca thấy ân công vô cường hơn y, người tuổi trẻ tài cao, nên y thoái vị để nhường ngôi cho học hiền tài. Bọn tại hạ chẳng hiểu Đông Phương đại ca mưu giới không ?

Thạch phá Thiên không biết trả lời ra sao quay lại hỏi Bối hồi Thạch :

— Vị Đông Phương... Đông Phương đại ca...

Bối hồi Thạch nói ngay :

— Đông Phương bang chúa tiên nhiệm bàn bang đã vào ân cư tại chốn thâm sơn. Người không chịu tiếp khách lẫn lộn là ai. Nếu không thế thì các vị vượt ngàn dặm tới đây đã hại kiến với các vị rồi.

Phạm nhất Phi nói :

— Vừa rồi tại hạ có lời lỗ mãng, phạm lỗi với Tiên sinh, thật đã đáng chết. Ấy giờ xin cố lỗi tạ tự.

Hắn nói xong cúi đầu rất trình bày.

— Cố điều Đông Phương đại ca quan tại hạ là chỗ chết giao không phải tầm thường. Chuyện nầy bọn tại hạ đến Trung Nguyên Thiếu Lâm chưa thấy được gặp y mặt lần. Xin ân công khắc cho ngài Tiên sinh dùm cho. Đông Phương đại ca không muốn gặp người ngoài, nhưng bọn tại hạ tự xét không phải người ngoài.

Hắn nói song chăm chú nhìn Thạch phá Thiên.

Thạch phá Thiên quay lại hỏi Đinh Đang Thạch :

— Đông Phương tiên bối đó ở ra hay gần ?

Phạm đại ca cùng các vị này lặn lội đường xa đến đây bái phỏng Nếu cách không được gặp mặt hề chẳng sinh lòng thất vọng ư ?

— Bối hồi Thạch lấy làm lắm lạ. Lão bang chúa đã phát ra là một mệnh lệnh Hương nhưng vụ ngoắc ngoéo bên trong. Y đã quên hết sạch Trước mặc đông người lại không tiện nhắc nhở, Lão liền nói :

— Trong vụ nầy có những điều tối quan hệ, không thể trình bày trong nhiều chuyện.

Các vị đường xa điệu vội đến đây thăm hỏi. Bang trưởng Lạc có lý đáng không tỏ hết chứt tình đã chu. Tông đã lệ bang cách đây chẳng xa là mấy. Xin mời các viên nên khách giả lâm tự bang dùng chén rượu nhạt. thong thả nói chuyện cùng không muộn.

Thạch phá Thiên lấy lâm kỳ bối :

— Tông đã cách đây không xa mấy ư ?

Bối hồi Thạch đưa mắt nhìn chăng, tự hỏi :

— Cái bịnh hồ đồ của bang chúa tái phát rồi chăng ?

Lão liền đáp :

— Ở đây đi về phía Đông Bắc theo đường tắt đến tăng đã Dương Châu phòng độ năm mươi dặm đi mà thôi.

Thạch phá Thiên quay lại nhìn Đinh Đang.

Đinh Đang cười hích một tiếng rồi đưa ngón tay đi lên chăng vào miệng chứ không nói gì.

Bọn Phạm nhất Phi đang muốn truy vấn s

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

Số 119

Hồi 35

Đoản nhất phàm lại xuất hiện.

Thiếu nữ áo hồng kia run lên hỏi :

— Thưa ông Bộ Trưởng thưa Đại Tá... Theo ý tôi thì ên nào đó... đòi 1 số tiền cao nhứt để giao hoàn cho mình tập hồ sơ quý báo thì đó chỉ là thủ đoạn... Và nếu đó chỉ là 1 thủ đoạn thì tôi đi đến kết luận : xập tài liệu ấy chắc chắn còn thiếu 1 vài con số, 1 vài công thức... Hay nói một cách khác tài liệu ấy thiếu yếu tố cần yếu nhứt để có thể đem ra thực hiện.

Đại Tá gật gù tỏ vẻ đồng ý thì ông Bộ Trưởng nói tiếp :

— Điều đó chỉ là một sự phỏng đoán vì theo tôi hiểu thủ đoạn ấy chỉ nhằm mục đích « hoãn kế chi binh », nghĩa là làm chậm sự phản ứng của ta, và điều khiển tôi tin là đúng nhứt là :

Bọn chúng chưa tìm được lối thoát ra khỏi lãnh thổ V.N.

Và sau đây là quyết định của Bộ Quốc Phòng sau khi được Hội Đồng Nội Các thông qua :

1.— Đích thân tôi chỉ định 1 điệp viên liên lạc với tên kia.

2.— Đại Tá tăng hoạt động gấp trên mọi lãnh vực nhằm mục đích ngăn không cho bọn chúng đem tài liệu đó ra khỏi V.N.

Sau đó hai viên chỉ huy cao cấp Quốc Phòng và An Ninh Quốc Gia ra tham khảo ý kiến trước khi chỉ định 1 điệp viên đại diện cho Bộ Quốc Phòng gặp kẻ bán tài liệu.

F 13 được chỉ định trước sự tin tưởng của mọi người, và cuộc họp tạm giải tán.

Nay nhắc lại từ ngày vé V.N rồi bị ngộ nạn một cách bất ngờ nhà bác học số một Thế giới, Bác sĩ Nguyễn Hồ được Chánh Phủ Việt Nam đặc biệt chăm sóc và bảo vệ một cách vô cùng chu đáo.

Nơi cư ngụ, cũng như địa điểm dưỡng bịnh của Bác sĩ bỗi lạc nầy điều được giữ kín như một bí mật Quốc Gia, một nơi bất khả xâm phạm.

Phủ Thủ Tướng đã đích thân phái một nhân viên cao cấp bí mật đứng ra tổ chức và chỉ huy trường hợp mà thôi.

Vị, sĩ cũng biết ngoài công vụ lớn lao và danh dự, Bác sĩ Nguyễn Hồ còn là một người bạn rất thân của Thủ Tướng.

Bác sĩ Nguyễn Hồ được lái đưa đi Đông Kinh động sửa lại nét mặt một cách rất khoa học.

Sau nhiều lần giải phẫu bí mật, đăng người của Bác sĩ đã được hoàn toàn thay đổi, nghĩa là Bác sĩ Hồ không còn là Bác sĩ Hồ hồi trước nữa.

Tuy đã được « lột xác » rồi mà Chánh Phủ vẫn còn phải đề phòng rất cẩn mật xung quanh nơi Bác sĩ cư ngụ.

Nơi đó là một căn nhà « Villa » ở giữa trung tâm thành phố Saigon.

Ngoài một số cảnh sát được lịnh canh gác các con đường xung quanh căn phố ấy, Phủ Thủ Tướng còn tả chức một vòng vây bí mật nhằm bảo vệ đề đêm ngày canh chừng căn nhà nầy.

Trời lúc nầy thường trở lạnh về đêm — tháng Décembre — Bác sĩ Nguyễn Hồ bận áo ngủ màu xám lợt, chân đi dép đỏ Nhựt, đang ngồi làm việc trong căn phòng lớn.

Căn phòng nầy được trang bị rất hoàn hảo, và có sức chịu đựng đầu chất nổ — plastic — đến mức độ tối đa.

Đó là chưa kể đến căn hầm ở dưới rất vững chắc có thể tránh được cả có bom lớn.

Bác sĩ có hai người giúp việc một thư ký bì thư là Vũ Hồng (sở an ninh biệt phái qua) và một nữ đã tự viên cô Xuân (sở giám điệp biệt phái qua).

Cả hai đều nhận được chỉ thị rất gắt :

Nếu bắt thân bị tấn công Võ Hùng phải chết thế cho Bác sĩ Nguyễn Hồ.

Còn cô Xuân còn có nhiệm vụ nêm các thức ăn trước khi để Bác sĩ dùng.

Cơm nước của Bác sĩ và hai nhân viên đặc biệt đều do tay hồa đầu của Phủ Thủ Tướng lãnh trách nhiệm.

Sự bảo vệ như vậy kể như một « Vạn Lý Trường Thành », chỉ mà như qui bạn đọc đã biết : Phòng Nhì của Pháp và số giám điệp của Cambodge đang tính việc bắt cóc Bác sĩ ra ngoại quốc.

Nhưng việc bắt cóc chưa thành thì xảy ra vụ mất cắp bản nhì của xập tài liệu quí giá ấy.

Điều đáng lâm cho Võ Hùng và cô Xuân ngạc nhiên hơn cả là tuy Bác sĩ không hay biết gì về vụ mất cắp động trời ấy nhưng cũng tự hứa ấy Bác sĩ Nguyễn Hồ ít nhiều sự thay đổi từ tâm trí đến hành động.

(Còn nữa)

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 117)

CHƯƠNG V

Bác sĩ Nguyễn Hồ một con người thần bí !

Chủ Phủ từ lúc đầu chỉ ngồi nghe, lúc nầy mới lên tiếng :

— Thưa ông Bộ Trưởng thưa Đại Tá... Theo ý tôi thì ên nào đó... đòi 1 số tiền cao nhứt để giao hoàn cho mình tập hồ sơ quý báo thì đó chỉ là thủ đoạn... Và nếu đó chỉ là 1 thủ đoạn thì tôi đi đến kết luận : xập tài liệu ấy chắc chắn còn thiếu 1 vài con số, 1 vài công thức... Hay nói một cách khác tài liệu ấy thiếu yếu tố cần yếu nhứt để có thể đem ra thực hiện.

Đại Tá gật gù tỏ vẻ đồng ý thì ông Bộ Trưởng nói tiếp :

— Điều đó chỉ là một sự phỏng đoán vì theo tôi hiểu thủ đoạn ấy chỉ nhằm mục đích « hoãn kế chi binh », nghĩa là làm chậm sự phản ứng của ta, và điều khiển tôi tin là đúng nhứt là :

Bọn chúng chưa tìm được lối thoát ra khỏi lãnh thổ V.N.

Và sau đây là quyết định của Bộ Quốc Phòng sau khi được Hội Đồng Nội Các thông qua :

1.— Đích thân tôi chỉ định 1 điệp viên liên lạc với tên kia.

2.— Đại Tá tăng hoạt động gấp trên mọi lãnh vực nhằm mục đích ngăn không cho bọn chúng đem tài liệu đó ra khỏi V.N.

Sau đó hai viên chỉ huy cao cấp Quốc Phòng và An Ninh Quốc Gia ra tham khảo ý kiến trước khi chỉ định 1 điệp viên đại diện cho Bộ Quốc Phòng gặp kẻ bán tài liệu.

F 13 được chỉ định trước sự tin tưởng của mọi người, và cuộc họp tạm giải tán.

Nay nhắc lại từ ngày vé V.N rồi bị ngộ nạn một cách bất ngờ nhà bác học số một Thế giới, Bác sĩ Nguyễn Hồ được Chánh Phủ Việt Nam đặc biệt chăm sóc và bảo vệ một cách vô cùng chu đáo.

Nơi cư ngụ, cũng như địa điểm dưỡng bịnh của Bác sĩ bỗi lạc nầy điều được giữ kín như một bí mật Quốc Gia, một nơi bất khả xâm phạm.

Phủ Thủ Tướng đã đích thân phái một nhân viên cao cấp bí mật đứng ra tổ chức và chỉ huy trường hợp mà thôi.

Vị, sĩ cũng biết ngoài công vụ lớn lao và danh dự, Bác sĩ Nguyễn Hồ còn là một người bạn rất thân của Thủ Tướng.

Bác sĩ Nguyễn Hồ được lái đưa đi Đông Kinh động sửa lại nét mặt một cách rất khoa học.

Sau nhiều lần giải phẫu bí mật, đăng người của Bác sĩ đã được hoàn toàn thay đổi, nghĩa là Bác sĩ Hồ không còn là Bác sĩ Hồ hồi trước nữa.

Tuy đã được « lột xác » rồi mà Chánh Phủ vẫn còn phải đề phòng rất cẩn mật xung quanh nơi Bác sĩ cư ngụ.

Nơi đó là một căn nhà « Villa » ở giữa trung tâm thành phố Saigon.

Ngoài một số cảnh sát được lịnh canh gác các con đường xung quanh căn phố ấy, Phủ Thủ Tướng còn tả chức một vòng vây bí mật nhằm bảo vệ đề đêm ngày canh chừng căn nhà nầy.

Trời lúc nầy thường trở lạnh về đêm — tháng Décembre — Bác sĩ Nguyễn Hồ bận áo ngủ màu xám lợt, chân đi dép đỏ Nhựt, đang ngồi làm việc trong căn phòng lớn.

Căn phòng nầy được trang bị rất hoàn hảo, và có sức chịu đựng đầu chất nổ — plastic — đến mức độ tối đa.

Đó là chưa kể đến căn hầm ở dưới rất vững chắc có thể tránh được cả có bom lớn.

Bác sĩ có hai người giúp việc một thư ký bì thư là Vũ Hồng (sở an ninh biệt phái qua) và một nữ đã tự viên cô Xuân (sở giám điệp biệt phái qua).

Cả hai đều nhận được chỉ thị rất gắt :

Nếu bắt thân bị tấn công Võ Hùng phải chết thế cho Bác sĩ Nguyễn Hồ.

Còn cô Xuân còn có nhiệm vụ nêm các thức ăn trước khi để Bác sĩ dùng.

Cơm nước của Bác sĩ và hai nhân viên đặc biệt đều do tay hồa đầu của Phủ Thủ Tướng lãnh trách nhiệm.

Sự bảo vệ như vậy kể như một « Vạn Lý Trường Thành », chỉ mà như qui bạn đọc đã biết : Phòng Nhì của Pháp và số giám điệp của Cambodge đang tính việc bắt cóc Bác sĩ ra ngoại quốc.

Nhưng việc bắt cóc chưa thành thì xảy ra vụ mất cắp bản nhì của xập tài liệu quí giá ấy.

Điều đáng lâm cho Võ Hùng và cô Xuân ngạc nhiên hơn cả là tuy Bác sĩ không hay biết gì về vụ mất cắp động trời ấy nhưng cũng tự hứa ấy Bác sĩ Nguyễn Hồ ít nhiều sự thay đổi từ tâm trí đến hành động.

(Còn nữa)

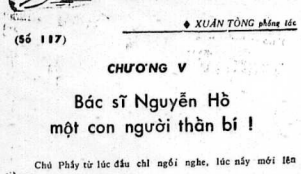

♣ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 119)

CHƯƠNG VI

Chàng vừa định phóng tới thì ông Khuê nắm tay chàng kéo mạnh về phía sau, gắt giọng bảo :

— Thu, mầy đề yên cho nó. Đừng làm ồn nữa !

Thu, mắt thẳng bằng tế ngồi xuống ghế Chàng quay phắt lại nghiêm giọng hỏi :

— Ba làm gì kỳ cục vậy chớ ? Bây giờ ý. ba như thế nào ?

Chàng tưởng lầm rằng ông Khuê đã thay đổi ý kiến rồi, nên đang mới có phản ứng bất lợi cho chàng như thế đó. Ông Khuê vẫn lặng thinh không đáp lời chàng hỏi. Chàng gần mạnh từng tiếng :

— Bây giờ ba đã đổi ý kiến rồi ư ? Bây giờ ba đã... đầu hàng nổ rồi ư ?

Ông Khuê nghiêm giọng hỏi Hương :

— Hương, ý định mầy như thế nào hãy nói thật cho tao với mà mầy biết đi ?

Bà Khuê dịu dàng bảo :

— Hương con ! Con hãy nghĩ tới uy tín và danh dự của gia đình. Nói cho đúng hơn là con nên nghĩ tới sự an toàn của cha, mẹ, anh em của con.Đừng có ngăn lời dự đồ của bọn đăng con trai mà làm điều đáng, khổ xử gia đình con !

Hương cúi đầu rưng rưng nước mắt. Nàng đã chuẩn bị ý tứ từ lâu đầu vào đó cả rồi mà giờ đây không hiểu sao nàng thấy khó nói lời nói ra ! Nàng có cảm tưởng của người tội chạm bị bắt buộc cung khai tội lỗi của mình giữa một phiên tòa đại hình.

Lệ khuyến khích vòng lên :

— Nói đi cậu, cứ nói thẳng ý của ra cho hai bác và anh Hai biết đi.

Thu trở tay vào mặt Lệ, nghiêm nghị bảo :

— Cô kia, hãy đề yên cho nónói. Cô không được xía miệng vào chuyện riệng của gia đình chúng tôi. Cô hiểu chưa ?

Lệ cắn răng thật chặt cố ép lòng cậu dựng sự sĩ nhục của Thu thêm một lần nữa, Hương đoán hiểu lòng bạn, nàng siết chặt tay Lệ, ngước lên nhìn thẳng vẻ phía gia đình cất giọng sắc bén.

— Con không thể nào lấy ông Luật được. Con đã... dứt khoát với lòng con như thế rồi !

Sắc mặt ông bà Khuê và Thu xám lại. Nét kinh hoàng hãn rõ trong ánh mắt mọi người. Ông Khuê chầm tới hỏi :

— Hả, mầy nói sao ? Mầy vừa nói gì đó chớ ?

Hương bình tĩnh lập lại quyết định của mình :

— Con không thể nào lấy ông Luật được. Ông ấy tốt bụng lắm. Có một người chồng như thế thì con chết đi còn hơn !

Ông Khuê vừa đứng lên thì bà Khuê vội tay kéo ông ngồi trở xuống :

— Đề tôi hỏi nó cái đã. Ông và bà Thu đừng có nóng nảy không tốt !

Ông Khuê day sang trừng mắt hỏi :

— Bà có nghe nó vừa mới nói gì đó không chớ ?

— Nghe rồi ! tôi có điếc đâu mà không nghe ? Nhưng tôi muốn con nó trình bày rõ ly do khiến nó đổi ý một cách... tai hại như vậy !

Ông Khuê đưa tay lên cao, gầm gừ :

— Hừ ! Con tôi nó ngoan như thế đó. Ông trời hãy ngó xuống mà coi ! Gia đình tôi đại phước đó ông ơi !

Thu nghiến răng :

— Nó đã « ba gai » tới mức đó thì cho có nước đem đi cầu xin chớ còn ở đó mà hỏi với han cái nỗi gì nữa !

Bà Khuê không buồn chú ý tới câu nói hằn học của Thu; bà nghiêm giọng hỏi :

— Hương, con hãy nói cho bu mà biết tại sao hôm đó con đồng ý lấy cậu Luật rồi hôm nay con lại thay đổi ý kiến chớ ? Nào, con hãy nói đi, nói cho mọi người ở đây biết đi.

Hương đáp gọn :

— Chỉ vì con muốn anh Hai ra khỏi ngục tù !

Thu rùn vai, cười gằn :

— Cám ơn ! Nghe cô nói tôi cảm động quá !

Hương tiếp tục luôn :

— Thưa anh Hai, nếu em không lầm thì điều em vừa mới nói ra rất là thực tế. Em không cho đó là công ơn của em nhưng đó là một sự hy sinh rất lớn của em. Em tin rằng đã anh có giận em đến thế mấy, anh cũng không thể phủ nhận được !

Thu chớm tới trước mặt, gắt giọng :

— Nếu tôi biết cô đổi xử xấu lắm, lường gạt người ta như thế nầy thì... thà tôi nằm luôn, kẹt luôn trong tù còn khoái hơn. Cô giận tiếp nhờ dượng ấy cứu tôi ra tù làm chi mà ngày giờ nầy cô đặt đề cha mẹ, anh em của cô trước một hiểm họa như vậy ?

Hương nhếch mép cười nhạt. Thu đưa tay tới trước hàm :

— Cô cười cái kiểu đó, ... tôi đập cô bầy giờ đó.

Bà Khuê dập nhẹ lên vai chàng, chu nhàu :

— Thôi mà Thu ! Mầy biểu con hãy im đi đề cho mà hỏi nó.

Đoạn bà cất giọng trầm tĩnh :

— Hương ! Con có biết sự đổi ý của con bị cậu Luật xem như là một sự phản bội thường ? Con có biết hiện giờ ba mẹ và anh con buồn khổ, lo sự như thế nào không ?

Hương âu yếm nhìn mẹ, nàng cảm thấy thương mẹ vô vàn. Trong gia đình chỉ có mẹ là người biết thương con cái một cách thu thiết, mặn mòi hơn ai hết. Cơn giận của mẹ cũng có khác ! Trong cơn giận ấy bao giờ cũng có tình mẫu tử đậm đà và sự khoan dung vô bờ bến.

Nàng cất giọng trìu mến :

— Thưa má, con nào phải chỉ trái gì mà không hiểu được điều đó. Nhưng má ơi, con xét thấy đôi con số không bao giờ có hạnh phúc với người đàn ông ấy. Con sẽ chết, con chết ngay trong đêm động phòng hoa chúc.

Ông Khuê gắt gỏng :

— Nhưng mầy đã hứa với người ta rồi, biết không con khốn nạn. Ngày mai đây là đến ngày cưới rồi, mầy biết không ?

Hương nghiêm giọng đáp :

— Nhưng, nay con đã vẽ đây rồi, thưa ba !

(Còn nữa)

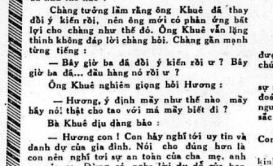

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM, XÃ HỘI

● Cô LAN-SƯƠNG phỏng tác

Số 11

Chuyện đâu !

— Thưa cha, không phải chuyện vô ích đâu. Con đã nói là cho hãy mở con mắt....

— Chi vậy mà chuyện gì ?

— Con xin cha đừng gả em Tình Ba cho tên bán toán ấy, tên lưu manh Ngô tự Việt đó.

Ông Bang Phi đổ bừng sắc mặt :

— Tao nên nói cho mầy biết một điều, mầy là một đứa con của tao nửa năm mới về thăm tao một lần, mầy về đề mầy tom lim xáo trộn gia đình. Vì chăng của con Tình Ba, tao có thể nói với mầy là một đứa con tao đã đó xét, đã thí nghiệm. Nó có thể là một gương tốt để cho mầy noi lời quí ! Tây Việt là người có uy tín lớn trong hàng, được kính trọng, rất lịch thiệp. Tao rất tự hào mà được có làm rể con, con Tình Ba rất hành diện được một tấm chồng như thế.

— Cha đã có thành kiến với con lưu rồi. Cái gì của con nói ra cha đều choà bậy bạ hết. Nhưng lần nầy cha hãy bình tĩnh để mà nghe ngayay việc. Cha đã lầm một tên lưu manh, cha gả em con cho tên ấy, cha giao sự nghiệp tài sản cho kẻ ấy. Không thể được cha ơ...

— Sao, mầy nói chẳng con Tình Ba là một thằng lưu manh ? Mầy cả gan thật mầy coi cha mầy không ra gì hết. Hôm nay người ấy sẽ là chồng của em mầng ra gì hết. Hôm nay người ấy sẽ là chồng của em mầy, sẽ là rể con của cha mầy...

Mầy không bỏ tánh cao gian nói xấu người ta mầy không biết bỏ hạn. Không lo làm ăn, cứ lo phung phí đi đâng, ai lo thế cho mầy thì mầy gánh ghét. Bởi vậy tao nhớt định làm chức ngôn để riêng mầy ra mà...

— Thưa cha, cha giận cha rất con chẳng cũng được song con là anh con Tình Ba, con không nỡ để em nó lọt vào tay một tên phiên lưu, đó của em con sẽ khốn khổ tội nghiệp. Con đã nói rõ tin tức về tên Ngô Tự Việt ấy. Con có cả một hồ sơ.

— Nếu mầy có tin tức của mầy thì tao có tin tức của tao. Nếu tin tức của mầy cho người là là một chàng lưu manh, phiêu lưu, của tao lại khác hơn. Tao biết nó là kẻ thật tốt, biết thảo yêu thông minh. Được cha nó giúp việc cho hãng xuất nhập cảng lớn của Tự Thái ở Saigon. Nó tự ý thêi vì bất đồng ý kiến với Tư Thái.

Nghe cha nói tới đây. Cậm Huế cười gằn :

— Cha lầm rồi. Cho đến cha cần không gả con Tình Ba cho hắn :

— Sao vậy ? Tại sao nghe ?

— Thưa không. Tại hắn đã có một đời sự rồi.

Nghe qua ông Bang Phi trợn rõ biến sắc. Ông cố gượng nói :

— Không thể như thế được, nếu có vậy hắn đã tỏ thật với tao rồi Hắn không có thể như vậy...

Từ y nhân quát lên :

— Chạy đi đâu ?

Hắn nhảy xổ tới đâm vào sau lưng. Lại một tiếng rú đinh tai thét lên. Thiếu nữ bị vàng đi đến mười trượng. Mũi kiếm xuyên từ trước ngực ra sau lưng. Thị ngã lăn ra chết liền.

Phi Kiếm cầm hàn trọn mắt cơ hồ rách cả mí ra nhưng không lâm thể nào được.

Tiếng gió lại rít lên. Một bóng người vọt tới lên tiếng :

— Ngươi...

Người tới đó là mụ Hác mai Hương ở Trích tiên bị cung. Mụ thốt ra được một tiếng « ngươi » rồi không nói được nữa. Da mặt sần sùi co rúm lại.

Từ y nhân cất giọng thư thế hỏi :

— Con cáo già kia ! Ngươi ngạc nhiên lắm phải không ?

Hác mai Hương lâu lâu mới có nói được, một câu :

— Ngươi chưa chết ư ?

Từ y nhân lạnh lùng đáp :

— Hác mai Hương ! Người đến lúc chết rồi đây ! Ngươi làm điều thất đức hòa theo con yêu nhân kia. Ngươi là kẻ đáng chết đầu tiên.

Hác mai Hương hằng giọng lạnh lùng nói :

— Ngươi may mà thoát chết trường nên ẩn tích liêm tung. Sao còn dám đương oai điệu vô ?...

— Câm miệng đi ! Con cáo già kia ! Ngươi chết đến gần rồi mà không biết hối lỗi. Cái thân ô uế của ngươi đủ có chết cũng khó lòng rửa gạch.

— Từ y nhân : Lão thân muốn được mất thấy ngươi phải chết nhân thấy.

Từ y nhân cười gằn nói :

— Ngươi không được thấy đâu !

Hắn vừa dứt lời, liền xung kiếm chém ra.

Hác mai Hương đã thủ thế chờ đợi. Từ y nhân vừa động thủ, mụ cũng ra tay luôn, chỉ trước sau không đầy một chớp mắt.

Cả hai bên đều là những tay cao thủ hiếm có trong võ lâm. Cuộc chiến đấu khai diễn cức kỳ ác liệt.

Từ y nhân cũng lực cao hơn, nhưng ý niệm cầu sinh của Hác mai Hương thúc đẩy mụ liều mạng chiến đấu, nên cũng phóng ra những đòn rất độc đia.

Bạn đấu hai bên ở vào thế quân bình, nhưng sau mười hiệp trở đi, Hác mai Hương dần dần kém thế mà Từ y nhân ra đòn mỗi lúc một khốc liệt hơn khiến người đứng coi cũng phải động phách kinh tâm.

Hác mai Hương gầm lên một tiếng, mụ vận thân lực sử liền một lúc mười sáu chiêu kiếm bức bách Từ y nhân lùi lại đến ba bước. Mụ thừa cơ đổi phương thật bộ vọt người đi nhanh như điện chớp.

Hác mai Hương đã mưu le. Từ y nhân cho mưu le hơn. Hắn luôn người đi như chiếc cầu vồng ngang trời. Xét một cái đã ra xa mười mấy trượng. Hắn nhỏ lên hạo xuống cái nửa đã chân đầu Hác mai Hương.

Cuộc ác đấu lại tiếp tục...

Một ý nghĩ vụt qua trong đầu óc Phi Kiếm. Chàng lâm bẩm :

— Lúc nầy chưa chạy thì còn đợi đến bao giờ ? Chẳng lẽ mình cứ đứng đây đợi cho Từ Y Nhân giết chết mụ Hác mai Hương rồi quay lại giết mình ư ?

Thế rồi chàng tới gót loạng chạng chạy về phía sau gối.

Tiếng sát thép vẫn choang choảng không ngớt ở phía sau lưng chàng. Nhưng chàng chạy mỗi lúc một xa, tiếng chát chúa mỗi lúc một nhỏ rồi không nghe thấy nữa.

(CÒN NỮA)

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỬ LA

Số 119

12

Thuần thở dài :

— Ba con lâm chi chuyện phiền vậy ?

Bà Hòa trợn mắt :

— Trời đất ơi ! Ba con, con, đi nữa nỉ người ta đề giúp hanh phúc cho con, mà con hài lòng phiền bà ? Thiệt hết nói rồi. Con cái thôi buồn sầy, cha cha mẹ như làm bề cho nó cưới vậy.

Thuần lắc đầu :

— Mà lại gieo tiếng ác cho con nữa. Tiếng thơ con miền nói đó là... con không muốn cho ba phiền cực khổ. Người như vậy đâu có xứng đáng với ba mẹ ba phải nhọc công ?

— Mà cũng có nói ý đó, nhưng ba con không chịu. Ba con thường nói; Thằng Thanh kả đưa biết điều lắm. Chắc lại con Tuyến nó lâm sao đề mới ra nông nỗi. Rồi đây mới đi kiếm nó chớ.

—Sao ba con không lại day bỏ con trước ?

— Ai biết gì đâng nả ! Đông đúng đi, rồi chắc bị nó nói gì đó, xấu hổ vẽ cái mặt vậy hàm hàm. Thuần thở dài :

— Biết làm sao khỏe, làm sao đại cục. Mà day giờ đời rồi mà đôi khi con không biết làm vậy có trông không hay có điều gì. Con là con, không phải. Tôm lại mọi việc cũng đều do ông trời sắp đặt cho mỗi cân phần. Thôi con có muốn đi đâu chơi đề thì đi đi. rồi liệu mà về sớm không chúng tôi sẽ lo ba gu chơi.

Thuần vào buồng chải ao lại tóc. thay chiếc áo màu tôi. Từ ngày không có chồng ở nhà Thuần hay chọn những màu áo sậm đề mặc. Nàng nói với mẹ :

— Đề con cho chúa bé theo nghe mà !

Bà Hòa cười :

— Thôi đương buồn mà đem nó theo làm chi? Rồi rầm tay chơn có lích lợi gì. Con đi một mình cho nó thông thả. Đi xe hơi không mà kêu anh tài lấy xe.

— Thôi mẹ, con đi xe ngoài cho tiện.

Thuần ra đến đường rồi mới hỏi mình đi đâu đây ? Ngồi mãi trong nhà cảm thấy tù tống muốn đi ra đường, mà ra đến đường rồi lại không biết đến đâu ? Việc Thuần ngại nhất là đến nhà bạn bè bỗ sẽ hỏi đã chuyện tốn công trả lời là điều Thuần không hao giờ muốn nhắc đến nhắc lại. Nàng muốn quên đi với mọi người đề chỉ sống một mình thôi.

Đi quanh quẩn một lát, không biết vì sao lại đi ngang căn nhà của Thanh và Hoa đang ở.

Day lại một cái phố tiệt vừa phải Thuần đã biết. Nhớ ba năng về nói lại. Đại lão Thuần đã đến day, nhưng chỉ đứng bên ngoài nhìn vào, để ngắm hoa bên đường. Lúc ở nhà. Thuần nhớt định đến giúp mặt đại người cho nó trông đến, thử xem họ sẽ đối xử với mình làm sao ? Nhưng khi đứng trước tổ ấm của họ, Thuần lại nghe tiếc thân, nhỉ hiết rằng nếu mình bước vào chỉ khiến cho họ với day ở, mà biết đâu lại làm xấu hổ cho Thanh và Hoa, khi mà họ đã có tình đi trốn tránh mình.

Thuần với hiểu lắm nên rất sợ làm cho người ta phải thẹn. Tánh nầy của Thuần đã làm cho nàng thêt bại trên cuộc đời bao lâu nay !

Ngẫm nhìn cảnh vườn của đông im như muốn gói trọn hạnh phúc nơi bên trong. Thuần nghe chán cho trong lòng đầy ngao ngán. Hạnh phúc chỉ khiến cho người ta tình cảm trở nguyệt đến buồn cười, mới hóa nào. Hoa nhìn hoa mà phúc của nàng thêm thuộng hơn nay lại đến phiền... ý nhìn hạnh phúc của Hoa.

— Gió lạnh vùng vẫy chạy đùa trên những ngọn cây, lao xao từng đám lá xe bay rung rung xuống mặt đường. Vài người đi đường đưa mắt nhìn Thuần tò mò, lâm nâng ngượng ngập với bước chơn đi. Mía mai làm sao, chồng mình mà hạnh phúc của người.

Một ý nghĩ tào bao thoáng đến. Thuần gọi ngay taxi đến hàng Thành lớn. Cần gấp cần sao làm Thuần hơi kẻ khoái. Trước day, Thuần đến xử thật tự nhiên, chào hỏi mọi người như ở nhà.

Hôm nay đôi chơn Thuần nghe sượng ngập theo từng bước đi. Vài người quen biết, gật đầu chào Thuần làm nàng lúng túng thêm. Thuần có cảm tưởng như họ đã biết rõ chuyện nhà của mình và sự chào hỏi kia như một sự mỉa mai ngay nghĩ.

Người tiếp phòt đông lên chào Thuần và định vào cho Thanh day, nhưng nàng ra điều cho anh ta cứ tự nhiên, vào bước đến gọi cô. Giọng Thanh vẫn như ngày nào êm đềm nồng nàn :

— Vào đi.

Thuần xô nhẹ cửa-lách vào bên trong. Nàng nhìn chồng nhìn ngẩn ngơ, cảm mát lại trong vùng.

Thanh cung vừa vận nhìn lên và vừng sốt.

— Kia Thuần,

Thuần gượng cười :

— Em đến có lẽ phiền anh không ?

Thanh rối gấp đề bắt tay. Hai người nhìn nhau thật lâu, gần như ngẩn rồi cả tiếng tim của nhau trong lòng ngực. Thanh không khỏi xốn xang khi thấy sắc mặt của Thuần thay đổi hẳn. Trắng xanh và đôi mắt sâu thâm quầng đen. Thanh muốn mở miệng hỏi thăm một lời, nhưng. dường có vật gì chặn ngang cổ. chẳng biết nói sao mà nên lời được.

Thuần chạm tái bước đến ghế ngồi, cố gắng lâm nàng mới thốt được :

— Anh lâm gì kỳ vậy ?

Thanh cúi đầu nhìn xuống để tránh đôi mắt tha thiết của vợ, kẻ phạm tội đang chờ đợi sự phán xét. Nhưng sự phán xét không phải là những lời phân nộ là hết, mà là một cái nhìn tràn ngập tình yêu thương sự im lặng rất nhiều lời, khiến Thanh nghe như tên đa thịt mình có cả ngàn mũi kim đâm chích.

Thuần lại em ái tiếp :

— Lâm gì đi nữa thì anh cũng nở qua nhà, nếu anh đã hết thương em cũng cha con. Anh không nghĩ gì đến con sao ? Tội nghiệp, con vô tội, sao anh lại bỏ con. Anh có nghĩ việc lâm cha anh sao sẩy ảnh hưởng đến con cái sau này không ?

Thanh đâu nhỏ trong lòng khi nghe vợ nhắc đến con, nàng biết nói làm sao đây. Thật lòng, chàng cũng không xem đây là chuyện ra lẽ hẳn với giadình

Tuy đã chánh thức sống với Hoa, Thanh vẫn xem như một chuyện phiền lưu. có ngày vẽ.

(Còn nữa)

Hiệp Khách Hành

(Tiếp theo trang 4)

Nghĩ vậy chàng đi luôn vào chính đề :

— Phải đây ! Xin bẩm tiên sinh thuật rõ đầu đuôi cho ta nghe.

Bối Hải Thạch bảo :

— Tiểu nhân bang chủ Đông Phương Hoành, Ngoại hiệu : Bát Trảo Kim Long, là sư thúc hàng chưởng. Bang chúa cho nhỏ không ?

Thạch phá Thiên lấy làm kỳ hỏi lại :

— Người là sư thúc ta ư ? Sao ta... chẳng nhớ một tý.

gì hết ? Người ở Miên phái nào ?

Bối hải Thạch đáp :

— Đông Phương bang chúa không bao giờ nói đến lai lịch sư thầy. Bạn thuộc hạ là người dưới trướng không tiện hỏi tới. Ba năm trước đây, bang chúa vâng mệnh sư phụ...

Thạch phá Thiên ngắt lời :

Tu vâng mệnh sư phụ ư ? Sư phụ ta là ai ?

Bối Hải Thạch lắc đầu đáp :

— Bẩm trong cấm Bang chúa hãy quá thiệt là trầm trọng, quân tuân cả sư phụ sư phụ bang chúa là ai thuộc bậc cùng không biết chỉ có đến người Bạch vân Kiếm ở phái Tuyết sơn đệ tứ phái mới cần bang chúa lấy đệ tử phái Tuyết sơn tại thành Lăng Tiêu. Bọn thuộc hạ cũng sinh lòng nghi hoặc...

Lão nói tới đây bỗng dừng lại, tựa hồ mong Thạch phá Thiên thuận miệng thế lộ ra thân mình ra.

Thạch phá Thiên nói :

— Sư phụ ta ư ? Ta chỉ có hai vợ bé bà ở phái Kim Ô lâm sư phụ mà thôi, và là việc mới đây.

Chàng đe ngón tay lên gò đầu để bớt tim trong kỳ ức thì chỉ thấy nhóng lối nói ngoài quanh mình chẳng phù hợp chút nào. Trong lòng thế nhiên nảo, chàng hỏi :

— Ta vâng mệnh sư phụ rồi sao nữa ?

Bối hải Thạch đáp :

— Bang chúa vâng mệnh sư phụ đến nương nhờ Đông Phương chúa cần người dẫn vào chính giang hồ, xây dựng thân danh.

CÒN NỮA

Phân-ưu

Văn Phòng Quốc Hội Lập Hiến Việt Nam Cộng Hòa lấy làm đau buồn được tin nhạc mẫu ông LÊ THIỆN ĐIỀN, Dân biểu tỉnh Định Tường là Cụ :

NGUYỄN-THỊ-THẢO

nhũ danh ELIZABETH NGUYỄN.THỊ.HỒNG

đã mệnh chung tại Mỹ Tho, hưởng thọ 72 tuổi.

Tang lễ sẽ cử hành hồi 8 giờ sáng ngày 20-1-67, tại Mỹ Tho.

Xin phân ưu cùng ông LÊ-THIỆN-ĐIỀN và tang quyến.

HỢP TÁC XÃ NGUYỄN HUỆ
230, Đại lộ Hậu Giang
SAIGON

THÔNG BÁO

Hợp Tác Xã NGUYỄN HUỆ trân trọng thông báo Quý Cơ quan Dân Quân Chính và Đồng bào tiêu thụ.

Hàng bán trong tuần lễ từ 16 đến 21.1.1967.

Hàng của Hợp Tác Xã đã về kho và sắp về kho do chiếc tàu CONCHITA và KING-SUN đủ loại nhưng thuộc thành phần cần thiết. Đang chúa cho nhỏ không ?

Hợp Tác Xã chúng tôi còn 17 lô hàng 936.423 Yards trên các tàu ARCHANDROS, KIMISIS, PLATE EXPLOITER.

Trong tuần lễ nầy hàng của Hợp Tác Xã tạm gián đoạn đến khi hàng thuộc của Hợp Tác Xã về kho chúng tôi sẽ thông báo sau.

Saigon, ngày 16 tháng 1 năm 1967
T.M. BẠN QUẢN TRỊ
Chủ tịch TRỊNH VĂN KHÂM

Tại rạp máy lạnh HƯNG ĐẠO từ đêm 19 tháng 1 năm 1967
Ca Kịch Đoàn **TRĂNG MÙA THU**
LONG TRỌNG KHÁI DIỄN SOẠN PHẨM
« LẠNH ĐƯỜNG TIM » ● của *HOÀI VINH CHÂU*

▲ Với thành phần nghệ sĩ ưu tú : cô Bích Sơn, Tuyết Hồng, Kim Hương, Thanh Kim Lộ, Như Hạnh, Kiều Mai Lý và các bạn Bắc Thanh, Như Ánh, Triều Vân, Hoài Việt Thanh Kiều Quốc Phương, Đoàn Dự, Hồ Tươi v.v...

SAKYDA — SAKYDA — SAKYDA
Mới xuất hiện trên thị trường !!!
— CRÉSYL SAKYDA là nước thuốc sát trùng, tẩy uế rất công hiệu,
— DoKỸ Sư Hồa Học NGÔ - VĂN - HOÀI sáng chế.
— **Tổng Phát Hành** ; 14 Tôn Thất Đạm (Lầu 1) SAIGON
— Đại Lý : 60 Huỳnh thúc Kháng Saigon.
CRÉSYL SAKYDA
Hân-Hạnh Giới-Thiệu

Kể từ Thứ Bảy 3.12.1966
SAIGON-TAIPEI-SAIGON
● Mỗi Thứ Ba và Thứ Bảy
Bằng tàu cơ Caravelle
VIỆT-NAM HÀNG-KHÔNG
● Mỗi Thứ Hai và Thứ Sáu
bằng Super Constellation
CHINA AIR LINES
Xin hãy đến liên hệ với Văn phòng Du Lịch hay
AIR VIETNAM
116 NGUYỄN HUỆ SAIGON
CHINA AIR LINES

TIẾP THEO D TRANG 1

Bình sĩ trên tàu liền xả súng đại liên và súng cối vào bờ, đồng thời gọi chiến hạm Hollister pháo kích yểm trợ. Thiệt hại của địch không rõ.

Trong khi đó một tàu tuần duyên Hoa Kỳ khác cũng đã bị Việt Cộng từ bờ bắn Vinh Binh xả súng bắn hỗ sáng hôm qua nhưng không bị thiệt hại gì. Binh sĩ trên tàu đã bắn trả lại đúng thời gọi phi cơ theo dõi Việt Cộng rút lui. Thiệt hại của địch không rõ.

TIẾP THEO Y TRANG 1

của qua Sơn lo cho qua đến bệnh viện để điều trị. Theo lời cậu Sơn khai thì trước giờ nổi trên có kẻ lén đốt phá làm nào động và không cho I cành cái viên gần chỗ nghỉ trưa, nên anh ấy tức giận lấy súng bắn thì oai không để đạn trúng bắn tọa của cậu Sơn.

Nói vụ cảm trong vòng điều tra của nhà chức trách Cảnh sát, Gia Định.

TIẾP THEO H TRANG 1

Cuộc oanh tạc đã thực hiện sau khi lực lượng hành quân Hoa kỳ phát giác một bệ thống hầm hố, địa đạo, mìn bẫy và kho dự trữ vũ khí của VC trong vùng nầy.

Văn theo nguồn tin trên thì dưới bệ thống hầm hố địa đạo nói trên có thể là nơi đặt tổng hành dinh của Việt Cộng chỉ cách Saigon 36 cây số về phía Bắc Tây Bắc.

Việt Cộng âm mưu tấn công ba cây cầu

SAIGON (VTX).— Mật lực lượng Việt Cộng có trong đội hồi 2 gồm 50 năng 18-1 dự định phá hủy ba cây cầu trong tỉnh Gia Định, cách Saigon 11 cây số về phía Đông.

Trên ba cây cầu nầy có các đơn vị Địa phương quân và Nghĩa quân canh gác, địch quân mở cuộc tấn công vào các đơn vị nầy từ chối phá hủy cầu trong đêm tối nhưngnhờ phi cơ soi sáng 18-1 đợt đình phá hủy ba cây cầu trong tỉnh Gia Định, cách Saigon 11 cây số về phía Đông.

Trên ba cây cầu nầy có các đơn vị Địa phương quân và Nghĩa quân canh gác, địch quân mở cuộc tấn công vào các đơn vị nầy từ chối phá hủy cầu trong đêm tối nhưngnhờ phi cơ soi sáng 18-1 đợt đình phá hủy ba cây cầu trong tỉnh Gia Định, cách Saigon 11 cây số về phía Đông.

Trên ba cây cầu nầy có các đơn vị Địa phương quân và Nghĩa quân canh gác, địch quân mở cuộc tấn công vào các đơn vị nầy từ chối phá hủy cầu trong đêm tối nhưngnhờ phi cơ soi sáng 18-1 đợt đình phá hủy ba cây cầu trong tỉnh Gia Định, cách Saigon 11 cây số về phía Đông.

Trên ba cây cầu nầy có các đơn vị Địa phương quân và Nghĩa quân canh gác, địch quân mở cuộc tấn công vào các đơn vị nầy từ chối phá hủy cầu trong đêm tối nhưngnhờ phi cơ soi sáng 18-1 đợt đình phá hủy ba cây cầu trong tỉnh Gia Định, cách Saigon 11 cây số về phía Đông.

TIẾP THEO A TRANG 1

bọn của cô đã tại Qui Nhơn. Theo lệ tính cô đã sẽ lái xe từ Qui Nhơn đến Đà Nẵng và vùng phi quân sự. Cô cũng đự định nhờ trực thăng của Sư đoàn 1 Kỵ binh Hoa Kỳ cấp cho xe của cô đi một đoạn đường khoảng 30 cây số.

Sáng hôm thứ ba, cô Ray đã rời tổng hành dinh của sư đoàn 1 Hoa Kỳ đặt tại Bắc Bồng Sơn thuộc tỉnh Bình Định để đến một phi trường nhỏ chờ một trực thăng đến cầu chiếc xe của cô đi vào khoảng 14 giờ cùng ngày sang nữ kỹ giả Pháp sắp tới đó. không đến phi trường như dự định.

Theo nhiều nguồn tin chưa được xác nhận thì cô người đã trông thấy một bọn Việt Cộng đã chặn giữ xe của nữ kỹ giả trên quốc lộ 1. Các phái viên quan sát thám dự cuộc tìm kiếm cho tới nay vẫn chưa tìm ra dấu vết gì của chiếc xe và cô Ray.

TIẾP THEO X TRANG 1

Chỉ tội cho kẻ mua mà không hề bán

Có kẻ đã nói rằng «ba ngày Tết nơi nơi đông nghẹt đã người ta mua bán liên tục» Nói như vậy thật là lá để và cùng. Vì phải tốt cả mọi người đều kiếm được tiền trong 3 ngày Tết ? Chỉ có giới con buôn lợi dụng cơ hội mua rẻ bán đắt mà thôi, mà bóc lột những người chỉ lành đồng lương chưa chắc : tiền công chức, quân nhân, và giới lao động muốn mua chi mua chớ không bề bán.

Cái thảm trạng là ở đây

Ảnh hưởng «giây chuyền» của vật giá thực kinh khủng : Anh bán vải mua mắm nêm để chạy gạo và lo thang anh bán gạo mua cá mắt vì tăng giá gạo, anh bán phụ tùng xe đi mua ba mươi vì giá đồ bán chạy đem đi bán đấy. Cứ cái đà giữa con buôn với con buôn «quân bình» giá cả với nhau tiếp diễn gây nên thảm trạng : ăn cướp, ăn trộm, bắt lộ, lăm tiền, đâm cha giết chồ, đóng cửa rút cầu v.v...

Làm sao ? Làm sao đây khi mà đồng lương không cho phép quyết được cơm áo, vì giá sinh hoạt cứ tăng mặt cách vọt cần cơ ? Phải chăng đến lúc tăng thêm hoàn lương phải mây tay ? Những bàn tay nhóm nhóa bắt đầu bỏ ngón ? Ôi giá sinh hoạt là tất cả. Những phải ăn cái đã, ăn đã mà sống đầu ăn vinh hay nhục.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO K TRANG 1

thông tin viên Nhựt bản loan đi từ thủ đô Bắc Kinh, và người ta nghe được ở Đông Kinh hôm thứ Tư.

Nhưng bích chương được dán lên đường như thách thức lời yêu cầu của Chu ân Lai hồi hy Chu nói những cuộc đã kích nhằm vào ngoại trưởng Trần Nghĩa và hồi phó thủ tướng khác phải chấm dứt.

2.600 phần tử thân Mao Trạch Đông tuyệt thực

ĐÔNG KINH (UPI).— Hôm 18-1, có tin loan báo tại Đông Kinh rằng khoảng 2.600 người trong thành viên Chủ tịch Cộng đồng Trung Hoa. Mao Trạch Đông, đã tuyệt thực tại tỉnh Tân cương để phản đối những phản tử phản động trong chính quyền địa phương.

Thông tin viên của nhựt báo «Ashahi Shinbun» tại Bắc Kinh cho hay tin tức về vụ tuyệt thực được như đăng trên bích chương đến trên tường tại thủ đô Trung Cộng hôm thứ ba.

Nguồn tin cho hay số đi có tuyệt thực là vì xảy ra những vụ xô xát giữa các nhóm thân Mao và nhóm chống Mao tại Tân Cương hồi tháng 12 vừa qua. Nguồn tin cũng cho biết thêm là trong cuộc xô xát xảy ra ngày 29-12, vừa qua, có khoảng 20 phần tử cách mạng bị thương.

Thông cáo

Cây Mùa Xuân con em gia đình kỷ giả

Năm nay, Xuân về cùng theo thông lệ hàng năm, Nghiệp đoàn kỷ giả có tổ chức Cây Mùa Xuân cho con em gia đình kỷ giả.

Để tiện việc sắp xếp, trân trọng yêu cầu các bạn đoàn viên Nghiệp-đoàn Kỷ giả và Ái hữu kỷ giả nhớ mang thẻ tới ghi tên tại Câu lạc bộ Báo chí đúng kỳ hạn kể từ ngày ra thông cáo cho đến hết ngày 25-1-67 là hạn chót, qua thời hạn trên không tiếp khả số. Vậy mong các bạn đến đúng giờ hẹn đúng hạn cho, và ngày bắt đầu phiếu Cây Mùa Xuân vào ngày 28-1-67.

T.M. BAN TỔ CHỨC
Trưởng Ban.
NGUYỄN KIỆN GIANG

HỘI ÁI HỮU
Cựu Học-Sanh Trung Học Mỹ-Tho

Ân cần nhắc lại các hãng hữu đã tham dự buổi Đại Hội Tết Niên tổ chức vào hồi 18 giờ ngày 22-1-1967 tại Trường Quốc Gia Sư Phạm, số 280, đường Thành Thái Saigon.

Có thêm phần văn nghệ đặc sắc do :

— Gia đình Anh NGUYỄN THÀNH CHÂU tự Năm Châu
— Gia đình Anh HỒ VĂN AN đảm nhiệm.

Hội Trưởng
Kỹ Sư **VÕ VĂN NHUNG**

BISMUTH DESLEAUX
Trị
ĐAU RUỘT
ĐAU BAO-TỬ
Viên bao chế LANCOME PHÁP QUỐC
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

CHUYỆN MỖI NGÀY

(Tiếp theo trang 1)

Cái chuyện bộ vệ là chuyện thường tình, nhưng mấy ông nhà nước Ủc cũng khéo sắp đặt, bộ vệ bà Kỳ phải là... một phụ nữ trẻ đẹp và hấp dẫn, nói luôn tiếng Phú Lang Sa nữa như bếp rang.

Người ta đồn rằng, lúc bà Kỳ sang cộng Kinh trước đây đã bị hàn tay nhóm nhân nào đó chọt mất một số tiền trong bóp. Kỳ sẽ mang những Đại Biểu Quốc Kỳ cả đi đọc phố thăm dân Ủc cho biết sự tình, chắc khỏi lo tái điều cái trò... lấm chân mà, nhờ nữ bộ vệ viên trẻ đẹp và hấp dẫn đó.

Tham nhũng thống nhất

Vô cái chuyện chống tham nhũng, thiết nữ sau khi T.T. Kỳ phụt đèn xanh cho bắn bỏ, hàm qua L.L. đã đại nhân đại miện xui Luật sư Lờ văn Vi, Tổng ty viện Giám sát coi luôn cái Giám sát viện tung ra chưởng « tương đối bảo bổ bất trọn mãn ẩn thân.

Cái đại nhân đại miệng đó là ai cũng cả ký Hồn đấy. Mỗi thiệt tình ai bằng biết cho L.L. đang chầy mấy ông Giám sát viện đem trình làng sự sơ vài con bọn thừ gộc, trước là để mãn quả biến đàn chúng lúc Xuân sắp về sau là để đánh tiếng bên cạnh : « Nhà nước quét cả bọn gộc, chớ khiêm g chỉ là thừ... hạm mên, làng tong, lục chết thôi. »

Thật ra, hồi nào tới giờ, nói về cái mốn chống tham nhũng, thối nát, thì cũng đến đến đã quen cái là nhỉ lắm rồi. Bây giờ, có hơn mông lại cũng bằng sao.

Nhưng, cái lẩm cẩm yêu là nhà nước phải lái cả mặt vai trợ, nếu có thì là vài trợ từ cấp Trung Ương chỉ cấp lăng mạ, thì họa may thằng dân mới thấy tin tưởng phần nào

TIẾP THEO K TRANG 1

người ra cho có bằng cấp Tiểu học, cộng thêm chứng chỉ 4 năm Trung Học (chứng chỉ tự Đệ tứ đến Đệ Tứ) chỉ được quyền hưởng cấp bậc B3 bậc I mà thôi.

Nhiều mục đích nhằm đó nhằm thu ky đánh máy toàn quốc, đây đã khá sáng chưng mấy (có bằng đánh máy) chỉ cần có bằng cấp Tiểu học, không cần phải chứng chỉ 4 năm Trung học, vẫn được thăng lên B3 bậc B2.

Cũng theo nguồn tin trên thì, việc thăng trật nầy chỉ áp dụng cho những thư ký đánh máy đã được Chánh phủ thu dụng chính thức từ lâu hay mới đây. Hoặc toàn không áp dụng thử thức đặc biệt ấy cho những người mới hay sắp vào làm.

3 người Mỹ bị hủy thông hành VÌ ĐÃ ĐI BẮC - VIỆT

HOA THỊNH ĐỐN (AFP)— Giấy thông hành của ba phụ nữ Mỹ thuộc Phong trào Hòa bình vừa viếng Bắc Việt đã bị bộ ngoại giao hủy bỏ.

Bà người ấy là các bà Barbara Deming, Patricia Griffith và Grace Newman. Họ đã đi BV mặc dầu không cho phép.

Họ sẽ phải trả giấy thông hành lại cho nhà cầm quyền và sẽ bị truy tố nếu cố tìm cách xử dụng giấy thông hành đó.

Chia Vui

Thành thật khen tặng Bà Nguyễn thị Cao và Ông Nguyễn phúc Chà ● được Dau hiếu R2 quí.

Và chúc :

Tam Lang — Bạch Tuyết

Đôi uyên ương son trẻ Bông trong và Sân khấu bền vững trên đường Nghệ-Thuật, mãi mãi hạnh phúc bên nhau.

BẦU ỨNG

THÔNG - CÁO

của Công Ty Thủy Tinh Việt Nam

—oOo—

Công ty Thủy Tinh Việt Nam — Văn phòng Thương Mãi : 159 đường Nguyễn công Trứ — Saigon — trân trọng thông báo :

Các mẫu vỏ chai Lave, nước ngọt (Coca Cola, Xá xị Top v.v..) đều thuộc quyền sở hữu thương mãi của các Hãng B.G.I — S.E.G.I. và Phương Toàn.

Tôn-trọng quyền đó, Công Ty Thủy Tinh chỉ sản xuất để cung cấp cho các Hãng nói trên thôi, **tuyệt đối không bán riêng biệt cho bất cứ một hách không nào khác.**

Vậy để tránh mọi sự ngộ nhận và đồng thời giúp cho quí vị khách hàng khỏi mất thời giờ để đến thương lượng với Công Ty Thủy Tinh Việt Nam, chúng tôi yêu cầu quí vị, khi cần đến các vỏ chai đựng nước giải khát nói trên, nên liên lạc trực tiếp với các Hãng liên hệ.

CÔNG TY THỦY TINH VIỆT NAM
TỔNG GIÁM - ĐỐC,

MINH - ĐẠO 224 D. Trần-hưng-Đạo SAIGON
CƠ KHÍ KIẾN TRÚC—KỸ NGHỆ LẠNH
(mở cửa từ 7 giờ đến 20 giờ)
— Sơn chữa lâm mây, sửa toàn diện, Sơn xi như mới, HIỆU CHÍNH cấp tốc lấy liền các xe : HONDA—SUZUKI—KAWASAKI—YAMAHA—BRIDGESTONE.
— Sửa chữa bàn tự do : MÁY LẠNH—TỦ LẠNH—BẾP GAZ NATIONAL—SHARP—HITACHI giá chính thức lấy tiền.
— Tổng phát hành : Vải ép OKAL, PLYWOOD—Bộ i giặt : REX, VISO—PHÁO BINH ĐÀ, TỪ CHÂU, TÔ CHÂU.
Nhận đặt cọc : HONDA 5,50 — SS,50 — SUZUKI M.12 — M. 15 — M.30. Máy bơm, Máy tàu ; Honda — Máy phát điện tỉ hon, xách tay ; HONDA. Có mẫu hàng về xe trưng bày tại cửa hàng.
Giao hàng mau lẹ, Đảng tí tiu chuẩn Kỹ thuật.

MÌNH ƠI ! ĐÊM NAY MÌNH HẸN Ở ĐÂU ?
Ở VICTORIA
VICTORIA là :
♥ Là nơi hẹn hò của những tài tử giai nhân.
♥ Là nơi giải trí cho những người hão hoa phóng nhã.
♣ Là nơi lý tưởng của những người sinh diệu.
KHUNG CẢNH : Huyền ảo — Ấm cúng — Sang trọng
NIGHT CLUB VICTORIA
417 Võ Di Nguy Phú Nhuận

Bệnh Phong Tình
Thanh niên hăm vui, rồi mang những chứng bệnh như sau : Tiểu ra mủ máu, hoặc có giọt nhớt hoặc hôi tanh, đau buốt ngứa ngáy khó chịu hoặc mọc mục nơi dương vật nơi hàng, hoặc đã có hột kén, hột xoài bệnh nầy để lâu biến thành Giang Mai, sẽ ăn sâu vào xương, tổy, mầu rất nguy hiểm ! Cho được dứt những bệnh trên, đề nghị thử thuốc, xin mời lại : địa chỉ mới :
Đông Y Sĩ NG. GIA-THƯỢC
109P Đại lộ Nguyễn-văn-Thoại nối dài Gladinh
(Khu Chính Trung
ở trị làm phước cho đồng bào thực nghèo khó, mắc bình phổi lao 213/17-11-66

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC
Tiếp thân nhân 19-1-67 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ sáu
Trong thời gian 20-1-67 thì 14 giờ đến 14 giờ 30
B.S. Trần Thị Hạnh 126, Cư xá Biến thiết Lê Đại Hành, Phú LỘC
B.S. Trương Hữu Bảo 62, Triệu Quang Phục CHỢ LỚN
B.S. Trương Thiện Đức 40, Cao Thắng SAIGON
B.S. Dương Đình Tuấn 371A, Hai Bà Trưng SAIGON

Khu tam giác sắt...
(Tiếp theo trang 2)
Ba trung trung lai vai những lực lượng phản dân chủ, phản cách mạng, những lực lượng cùng ăn, quyết giữ tại trên địa bàn chánh trị không gì hàng đã không thu đoạt được trên lịa bạt quân sự.
Kinh thưa Quý vị.
Kiến điểm so lược quá trình thời cuộc và những thực tại, chúng ta có thể nhận thức ngay những gì chúng ta phải làm trong nhân quyết định sáy, không những là một năm quyết lịch sử mật quân sự, mà cũng là quyết định số vận mạng trong laiclu ít nước chúng ta.
Cũng ta không thể vì một cái thin cục bộ, từ lãnh vực nhà bé của một Tỉnh nhà, mà hộ hàng với không biết cố điều ra trên toàn quốc. Giữa tân thám kịch đang diễn trên đất nước chúng ta, chúng ta phải cùng nhau tự cứu hay cùng nhau tự tiêu diệt.
Dân tộc chúng ta giữa những giờ phút thử thách vô cùng nghiêm trọng, hãy quyết tâm Chiến thắng, bình định và xây dựng.
Chúng ta phải chiến thắng mới có hòa bình, Chiến tranh này không thể kéo dài, để cho chiến tranh này kéo lài là chứng tỏ lợi vào chiến lược của cộng sản. Vì những hậu quả không thể tránh được của bất cứ cuộc chiến tranh nào cũng sẽ trở thành một lợi khí của cộng sản.
Khi đã có hòa bình rồi, chúng ta còn phải bình định nhân tâm bình định tâm trí, tâm hồn, làm lên lý tưởng, làm cho tất cả những tâm lòng dân tộc VN được hòa đồng một nhịp điệu yêu thương, đoàn kết.
Chiều an lăng mạc để bơơơơiiii ấn những tâm lòng tất là biến thành mối người trở nên những kẻ xôi lơơơơ với đất nước, có lòng với đồng bào chúng tộc, không phân biệt giáo, không phân biệt giàu, nghèo, thành thị hay thôn quê, để cùng nhau biến những đáng tre tàn trở thành những vị trí trù phú thịnh vượng.
Và sau cùng là xây dựng. Giờ chúng ta đây hơn hết, có hai quốc gia đáng nêu gương kiến nhân xây dựng để chúng ta soi mình, là Đại Hàn và Nhật bản. Bước ra khỏi tình trạng chiến tranh với một số phận rất là bi đát thê thảm, thế mà hai quốc gia ấy không nhờ chiến đã trở thành những cường quốc giàu mạnh.
Điều đáng chú ý nhất là hai cường quốc đó đã tiến rất nhanh trên con đường xây dựng dân chủ.
Nhân dân chúng ta đã trường thành trong khói lửa, 20 năm chiến đấu không ngừng để bảo vệ một cái gì quý báu nhất đối là Tự do, thế giới đây, khi hòa bình đã hiện ra trên đất nước, nhân dân chúng ta xông đăng hơn ai hết để hưởng những tự do dân chủ.
Nhân dân ta đã anh dũng ba phen quật khởi ;
Quốc khách chống đọc tài đầu trí của Cộng sản Bắc Việt.
Quốc nhân đã đọc tài gia đình tà cha nhà Ngô.
Quốc khách lại đã đọc tài quân phiệt của Khánh.
Quả trình đấu tranh đó cũng đã chứng tỏ nhân dân ta vững đáng được lịch con đường dân chủ thượng.
Kính thưa quý vị.
Những người đã tạo nên quyết định đó, những những là một năm quyết lịch sử mật quân sự, mà cũng là quyết định số vận mạng trong laiclu ít nước chúng ta.
Chúng ta không thể vì một cái thin cục bộ, từ lãnh vực nhà bé của một Tỉnh nhà, mà hộ hàng với không biết cố điều ra trên toàn quốc. Giữa tân thám kịch đang diễn trên đất nước chúng ta, chúng ta phải cùng nhau tự cứu hay cùng nhau tự tiêu diệt.
Dân tộc chúng ta giữa những giờ phút thử thách vô cùng nghiêm trọng, hãy quyết tâm Chiến thắng, bình định và xây dựng.
Chúng ta phải chiến thắng mới có hòa bình, Chiến tranh này không thể kéo dài, để cho chiến tranh này kéo lài là chứng tỏ lợi vào chiến lược của cộng sản. Vì những hậu quả không thể tránh được của bất cứ cuộc chiến tranh nào cũng sẽ trở thành một lợi khí của cộng sản.
Khi đã có hòa bình rồi, chúng ta còn phải bình định nhân tâm bình định tâm trí, tâm hồn, làm lên lý tưởng, làm cho tất cả những tâm lòng dân tộc VN được hòa đồng một nhịp điệu yêu thương, đoàn kết.
Chiều an lăng mạc để bơơơơiiii ấn những tâm lòng tất là biến thành mối người trở nên những kẻ xôi lơơơơ với đất nước, có lòng với đồng bào chúng tộc, không phân biệt giáo, không phân biệt giàu, nghèo, thành thị hay thôn quê, để cùng nhau biến những đáng tre tàn trở thành những vị trí trù phú thịnh vượng.
Và sau cùng là xây dựng. Giờ chúng ta đây hơn hết, có hai quốc gia đáng nêu gương kiến nhân xây dựng để chúng ta soi mình, là Đại Hàn và Nhật bản. Bước ra khỏi tình trạng chiến tranh với một số phận rất là bi đát thê thảm, thế mà hai quốc gia ấy không nhờ chiến đã trở thành những cường quốc giàu mạnh.
Điều đáng chú ý nhất là hai cường quốc đó đã tiến rất nhanh trên con đường xây dựng dân chủ.
Nhân dân chúng ta đã trường thành trong khói lửa, 20 năm chiến đấu không ngừng để bảo vệ một cái gì quý báu nhất đối là Tự do, thế giới đây, khi hòa bình đã hiện ra trên đất nước, nhân dân chúng ta xông đăng hơn ai hết để hưởng những tự do dân chủ.
Nhân dân ta đã anh dũng ba phen quật khởi ;
Quốc khách chống đọc tài đầu trí của Cộng sản Bắc Việt.
Quốc nhân đã đọc tài gia đình tà cha nhà Ngô.
Quốc khách lại đã đọc tài quân phiệt của Khánh.
Quả trình đấu tranh đó cũng đã chứng tỏ nhân dân ta vững đáng được lịch con đường dân chủ thượng.
Kính thưa quý vị.
Những người đã tạo nên quyết định đó, những những là một năm quyết lịch sử mật quân sự, mà cũng là cả của những kẻ đã đã trở ... một tầm lòng hy sinh vô bờ bến. Những anh hùng dân tộc ấy giờ đây đã về vinh quang đã mang, tâm hồn sung sướng đã được thấy những kết đến sau tuổi hưởng những thành quả. Đoàn đường chúng ta còn phải đi không dài lắm, nếu chúng ta biết góp phần vào những nỗ lực chung, hòa nước mắt, pha mồ hôi máu của tất cả những người nước đang kết thúc hòa bình, tự chiến thắng.
Thưa Quý vị.
Bây lâu nay, Tỉnh Bình Dương chúng ta đã hành điện là một trong những kẻ đồng hàng đầu tại mặt trận chống cộng và xây dựng dân chủ. Chúng ta chỉ quyết duy trì truyền thống oai dũng đã đã giờ nào đây tỉnh Bình Dương sẽ được xem là một đơn vị tiền phong trong cuộc cứu quốc và kiến quốc.
Với ý niệm đó, thì thành khẩn mong mỏi nơi tất cả chúng ta, nơi quý Vị hiện có mặt tại đây, một sự nỗ lực phi thường sang sông và tương đương với các sự nỗ lực của toàn dân trong giai đoạn quyết liệt này.
Tâm lại : thực hiện của đồng bào Tỉnh Bình Dương nhờ ở ... Quý Vị nói riêng là hy vọng đã bắt và yêu thương và mến đã thành công một ... đường quốc hà tương cosão, tức là đồng bào đồng quê đã quá đau khổ, hy đang đến tăng cùng hộ chúng ta, nếu cùng viết lên của chúng ta đem lại cho họ no cơm, ấm áo, và yên thân. Thực lực đã giúp chúng ta tin tưởng nơi sự thắng lợi cuối cùng. Nay sự thắng lợi đã không còn xa xôi nữa đâu, tôi tin chắc rằng các sự nỗ lực của chúng ta sẽ được thời cuộc và lịch sử ... trong vùng đáng.
Kính thưa quý vị.
Năm gần hết, Tết sắp đến ; Chúng tôi xin cầu chúc Quý vị được hưởng một cái Tết vui tươi, để sang năm Quý vị sẽ dốc hết tâm lực trong nhiệm vụ nhân hòa để lại Tổng lịch, sung túc và hạnh phúc cho toàn dân Tỉnh Bình Dương.
Trân trọng kính chào Quý vị.

RAO VẶT — RAO VẶT
Bán Bá đã sơn quân tán số 1 VÕ.VĂN.VĂN trị bịnh Tử cung Bạch đới hạ (Hỏi các Tiệm thuốc Việt Hoa).
K.N. Số 145/15 11-63
Bán XE AUSTIN MINI đời EB, có Radio, ít đi vô tuyến bán hão.
Xin hỏi 52B Nguyễn Bỉnh Khiêm Đakao.
KỸ NGHỆ SẮT ĐỒNG - TIÊN
54/66 Phan-đình-Phùng (Bến Cũ)
Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn, ghế, cửa sắt, ống nước v.v... Giao hàng mau ẹ — Giá phải chăng.
SANH LỢI
Qui vị có ít nhiều vốn chưa dùng muốn có lợi do Villa Bình Hoà (Grosse Au Portesse Notes...)
— Hoặc mua được trả góp
— Bán nhận đủ tiền mặt
Xin do MYKIM
8, Ngô Tùng Châu SAIGON
ĐT/23.989
Saigon Victoria địa ốc
Villa Bán gấp : Building bán gấp,
— Villa Trương minh Giảng 500m2 mặt tiền (giao trống).
— Villa Nguyễn Du 420m2, mặt tiền (giao trống).
— Villa Trương minh Giảng 400m2 kiểu mới (giao trống).
— Villa Trương minh Giảng 700m2 (giao trống).
— Building Yên Đỗ 1.000m2, luôn Villa.
— Building Phạm ngũ Lão 475m2 54 phòng (giao trống).
Số 89 C Lê văn Duyệt
Trị đau bụng no hơi SÌNH BỤNG Ta mữa
Trẻ con ọc sữa nên chỉ uống
Số 3 TẾ THÊ TIÊN ĐƠN Võ Văn Vân
mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh (nên để sẵn trong nhà)
K.N. số 431 ngày 25-9-63/24-3-64
Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.L. Phạm-văn-Bê
Pháo Tết ! Pháo Tết !
Pháo nổ tan tành như xác pháo !
Tổng Đại lý tất cả các loại pháo đã được phép sản xuất. Tại hãng lịch ;
ĐỒNG - NAI
29 Tự Thu Thâu — SAIGON
thăng của Đồng chợ Bến Thành
Điện thoại : 20.678
9 giờ tối uống
6 giờ sáng, xô không đau bụng
— khỏi cơ ăn, đi làm việc như thường.
— không công phạt tỷ vị
— Trị bịnh bón uất lâu năm
THANH TẠNG BỔ TÀ HOÀN
Số 5 thực danh là XÔ BỔ, TRỰC-ĐÀM VÕ VĂN VĂN (Kỹ Thái)
Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.
K.N. số 432 ngày 24-3-66
Cô ĐEN hãy dùng DELKO
Thuốc làm trắng da. Da đen hóa trắng.
ANITA
BELLI-NAIL
ANNA
Thuốc nuôi dưỡng da, có nhiều chất bổ khiến da mềm mịn, tươi trẻ
Làm móng tay chân mọc đều mỏng, đẹp, cứng, không gãy, khỏi rách.
Trị tàn nhang, vết nám
Có bán tại các nhà Thuốc tây